κ. Στέφ. Κότσιανον
Τσιμισκή 31
Θεσ/νίκην

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
9
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1955
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
Ἀριθ. Φύλλου 124
Τιμὴ φύλλου δραχ. 1

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΑΣ ΕΝΣΤΕΡΝΙΣΘΩΜΕΝ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ

Ὁ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ δὲν ὑπάρχει πλέον. Ἀπὸ ὀκταμήνου παλαίων κατὰ τῆς ὑπούλως πολιορκούσης τὴν ζωήν του νόσου, ὁ Ἥρως, ὅστις μόνον νίκας εἶχε γνωρίσει, ὑπέκυψεν εἰς τὸν Θάνατον, ὀλίγον πρὸ τοῦ μεσονυκτίου τῆς παρελθούσης Τρίτης. Ὁ λαμπρός του νοῦς ἔσβυσεν. Ἡ ἡρωϊκὴ καρδία του ἔπαυσε νὰ πάλλῃ.

Μολονότι τὸ μοιραῖον πλῆγμα δὲν ἦτο ἀπροσδόκητον ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἐθρήνησε τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἐθνικοῦ του Ἥρωος. Καὶ ἡ Πατρὶς ἀπέδωσεν εὐγνωμονοῦσα ὑψίστας τιμὰς εἰς τὸν μέγαν Νεκρόν, ἀλλ' ὁ Ἀρχιστράτηγος τῆς Νίκης ἔδρεψε τόσας δάφνας κατὰ τὴν λαμπρὰν ζωήν του, ὥστε δὲν εὕρισκε κανεὶς θέσιν, διὰ νὰ ἀποθέσῃ ἄλλας!...

Ἡ ἡρωϊκὴ μορφή του θὰ λάμπῃ ἐσαεὶ εἰς τὰς σελίδας τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν ὁποίαν ἀφιέρωσε ὁλόκληρον τὴν μεγάλην ζωήν του. Στρατιώτης ἀπὸ τῆς παιδικῆς του σχεδὸν ἡλικίας, ἀρνητὴς τῆς μικρόχαρης ζωῆς, ἠγωνίσθη πάντοτε γενναίως, ἀκάμπτως καὶ μετ' ἐνθέου πίστεως χάριν τοῦ Ἔθνους, διὰ τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἐπέτυχε. Ἡ Νίκη τὸν συνώδευε πάντοτε εἰς τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀγῶνας του καὶ ἡ Δόξα τοῦ ἔπλεξεν ἀμετρήτους στεφάνους!

Τὸν πάμφωτον οὐρανὸν τοῦ βίου του δὲν θὰ φωτίσῃ περισσότερον ὁ ἀσήμαντος προβολεύς μας. Αἱ γραμμαί, τὰς ὁποίας χαράσσομεν δὲν ἔχουν σκοπὸν νὰ ἐξυμνήσουν τὰς ἀρετάς του, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν ἀνάγκην ὕμνων. Ὑπαγορεύονται ἀπὸ τὴν λύπην, τὴν ὁποίαν δὲν δύναται νὰ διαφύγῃ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις καὶ τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασαν ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ Ἕλληνες. Ἀποτελοῦν ἕνα ταπεινὸν θρῆνον καὶ ἐκδηλώνουν τὴν γενικὴν ὀδύνην τοῦ Λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς.

Ἐὰν τις ἤθελε νὰ ἀνεύρῃ ὁπωσδήποτε κάποιον σκοπὸν εἰς αὐτὰς ἄς τὸν ἀναζητήσῃ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς προβολῆς τῆς ἐξόχου ὑπάρξεώς του, ὡς παραδείγματος ἀφθάστου πατριωτισμοῦ καὶ ἀσυγκρίτου δημοσίου βίου.

Αἱ δυνάμεις τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀνεξάντλητοι. Τὸ μέγα κενόν, τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησεν ὁ θάνατός του δύναται νὰ πληρωθῇ ἀμέσως. Ἀρκεῖ οἱ ἄνδρες, τοὺς ὁποίους προώρισεν ἡ Μοῖρα τῆς Ἑλλάδος, νὰ διαχειρισθοῦν τὰς τύχας της, νὰ ἀπαρνηθοῦν τὰς μικρότητας τῆς πολιτικῆς καὶ ἀκολουθοῦντες τὸ μέγα παραδειγμά του, νὰ ἀγωνισθοῦν διὰ τὴν συνένωσιν τῶν ἐθνικῶν μας δυνάμεων. Αἱ δραματικαὶ στιγμαί, τὰς ὁποίας διέρχεται ἡ Ἑλλάς, πληττομένη ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς φίλους της, καθ' ὃν χρόνον οἱ ἐχθροί της ὑπονομεύουν τὸ μέλλον της, ἔχουν ἀνάγκην ἀπολύτου ἐθνικῆς ὁμονοίας.

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς εὑρίσκεται εἰς τὴν καλήν του ὥραν. Πληγεὶς εἰς τὸ πλέον εὐαίσθητον σημεῖον αὐτοῦ, ἀπηλευθερώθη τῶν ἐσωτερικῶν αὐτοῦ διενέξεων. Ἔχει ἀναστείλει πλέον ὅλους τοὺς ἰδιαιτέρους, τοὺς οἰκογενειακοὺς λογαριασμούς του. Ἡ Πατρὶς τελεῖ ἐν κινδύνῳ. Ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ δονεῖται ὁλόκληρος ἀπὸ πατριωτισμόν. Ἐὰν οἱ πολιτικοί του ἄνδρες ἐξαρθοῦν ὑπεράνω τῶν προσωπικῶν φιλοδοξιῶν των, ἐὰν φανοῦν ἀντάξιοι τοῦ Λαοῦ των, ἡ Ἑλλὰς θὰ καταβάλῃ ὅλας τὰς σκοτεινὰς δυνάμεις καὶ θὰ ἐξέλθῃ νικήτρια ἀπὸ τὰς ἐπιθέσεις των κατὰ τῆς Ἰδέας τῆς Ἐλευθερίας, χάριν τῆς ὁποίας ἐπλάσθη, εὑρίσκεται καὶ θὰ ὑπάρχῃ πάντοτε ὁ Ἑλληνικὸς Λαός.

Ἡ μικρὰ αὕτη Ἐφημερὶς δὲν ἔκαμε ποτὲ πολιτικήν. Ἐκδοθεῖσα χάριν τῶν τοπικῶν συμφερόντων τῆς Χαλκιδικῆς, παρέμεινε μακρὰν τῶν κομματικῶν διενέξεων. Τὴν γραμμήν της αὐτὴν καὶ θὰ ἀκολουθῇ πάντοτε. Δὲν ὑποκρύπτει δὲ οὐδεμίαν κομματικὴν προτίμησιν ἡ παραίνεσίς μας πρὸς τοὺς πολιτικούς μας ἄνδρας, ἀλλ' ἀποτελεῖ ἐθνικὴν ἐκδήλωσιν καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸν ἁγνὸν πατριωτισμόν ἀπὸ τὸν ὁποῖον πάλλουν σήμερον αἱ καρδίαι ὅλων τῶν Ἑλλήνων.

Συνένωσις τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων εἶναι τὸ καθολικὸν αἴτημα τοῦ Λαοῦ, εἶναι τὸ μέγα καθῆκον τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν μας, εἶναι ἡ τελευταία θέλησις τοῦ ἐκλιπόντος μεγάλου ἀνδρὸς ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΠΑΓΟΥ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

Ὁ Ἀλέξανδρος Παπάγος ἐγενήθη ἐν Ἀθήναις ἐν ἔτει 1883, ὅπου καὶ ἐτελείωσε τὰς γυμνασιακάς του σπουδας. Μετὰ ταῦτα ἐφοίτησεν ἐπὶ διετίαν εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν Βρυξελλῶν. Ἐπιστρέψας εἰς Ἑλλάδα τὸ 1906 κατετάγη εἰς τὸ Στράτευμα με τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπιλάρχου. Εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους ὑπηρέτησεν ὡς ὑπίλαρχος καὶ μετὰ ταῦτα, ὡς ἴλαρχος εἰς τὸ γενικὸν ἐπιτελεῖον, ὡς διαγγελεὺς τοῦ τότε διαδόχου Κων)τίνου. Τὸ 1913 εἰσῆλθε πρῶτος εἰς τὴν σειράν, κατόπιν διαγωνισμοῦ, εἰς τὴν γαλλικὴν σχολὴν ἀνωτέρων σπουδῶν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξῆλθεν ὡσαύτως πρῶτος. Κατόπιν ὑπηρέτησεν ὡς ἴλαρχος εἰς τὸ 1ον Σύνταγμα Ἱππικοῦ, ἀκολούθως ἐτοποθετήθη εἰς τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ καὶ βραδύτερον ὡς ἐπιτελάρχης τῆς Ταξιαρχίας Ἱππικοῦ. Εἰς τὸν Μικρασιατικὸν πόλεμον ὑπηρέτησε μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου ὡς ἐπιτελάρχης τῆς Μεραρχίας Ἱππικοῦ. Προαχθεὶς εἰς συνταγματάρχην εἰσῆλθεν εἰς τὴν σχολὴν ἀνωτέρων σπουδῶν. Τὸ 1931 προαχθεὶς εἰς ὑποστράτηγον ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ, ὡς ὑπαρχηγὸς αὐτοῦ Τὸ 1934 προήχθη εἰς ἀντιστράτηγον καὶ διώκησε τὸ Γ' καὶ κατόπιν τὸ Α.Σ.Σ. Ἐπὶ κυβερνήσεως Κονδύλη διετέλεσεν ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν. ἣν θέσιν κατέλαβεν ἐπίσης μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β' εἰς τὸν θρόνον. Τὸ 1936 ἀνέλαβε τὴν γενικὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ στρατοῦ καὶ ἀργότερον τὴν ἀρχηγίαν τοῦΓΕΣ

Κατὰ τὸν Ἑλληνοϊταλικὸν πόλεμον ἀνέλαβε τὴν ἀρχιστρατηγίαν τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ, ἀσκήσας ταύτην ψυχραίμως καὶ μετὰ πεποιθήσεως ἐπὶ τὴν τελικὴν νίκην. Κατὰ τὴν κατοχὴν συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν Γερμανῶν μετεφέρθη εἰς Γερμανίαν καὶ ἐνεκλείσθη εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ ἀπένειμεν εἰς αὐτὸν διὰ ψηφίσματος τὸ 1947 τὸν βαθμὸν τοῦ στρατηγοῦ. Τὸ 1949 ἡ κυβέρνησις Σοφούλη τῷ ἀνέθεσε τὴν ἀρχιστρατηγίαν κατώρθωσε δὲ οὗτος ἐντὸς συντόμου χρονικοῦ διαστήματος νὰ διαλύσῃ τοὺς συμμορί-τας. Τὸ Ἔθνος εὐγνωμονοῦν τῷ ἀπένειμε διὰ τοῦ Βασιλέως τὴν 21 Ὀκτωβίου 1949 τὸν τίτλον τοῦ Στρατάρχου.

Τῆς ἀρχιστρατηγίας παρητήθη τὴν 30ὴν Μαρτίου 1951, ἀφοῦ διοργάνωσε τὰς ἐνόπλους δυνάμεις καὶ τὴν 30ὴν Ἰουλίου τοῦ ἰδίου ἔτους ἐδήλωσεν ὅτι κατέρχεται εἰς τὴν πολιτικήν.

Τὴν 16ην Νοεμβρίου 1952 ὁ Λαὸς τῷ ἐνεπιστεύθη τὴν διακυβέρνησιν τῆς Χώρας διὰ τεραστίας πλειοψηφίας, ἤσκησε δὲ τὰ βαρύτατα καθήκοντά του μέχρι τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τοῦ θανάτου του.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΑΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΟΝ

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας τοῦ Στρατάρχου ὁ κ. Νομάρχης Χαλκιδικῆς ἀπουσίασεν ἐκ τοῦ τελεσθέντος ἐν τῇ πόλει μας τρισαγίου ἐγκαταλείψας τὴν ἕδραν του τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Πέμπτης.

Οἱ κάτοικοι Πολυγύρου πληροφορηθέντες τοῦτο ἐξέφραζον τὴν ἀγανάκτησίν των, ἡ ὁποία ἐπετάθη ὅτε διεπιστώθη, ὅτι ὁ κ. Νομάρχης, ἐν τῇ σπουδῇ του ὅπως ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν, ἀδιάφορον διὰ ποῖον λόγον, δὲν ἔλαβε τὴν ἐνδεικνυομένην φροντίδα διὰ τὸν προγραμματισμὸν τῆς τελετῆς, μὴ ἀποσταλείσης σχετικῆς ἐγκυκλίου πρὸς τὰς Κοινότητας τοῦ Νομοῦ, ἀλλ' ἁπλῶς διαταχθέν των σχετικῶς τηλεφωνικῶς τῶν Ἀστυνομικῶν Σταθμῶν. Τοιαύτη κατάστασις ἐπεκράτησεν ὥστε τὸ Δημόσιον Ταμεῖον Χαλκιδικῆς εἰργάζετο τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς, διακόψαν τὰς ἐργασίας του τῇ ἐπεμβάσει τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν.

Δὲν εὑρίσκομεν λόγους ἱκανοὺς νὰ χαρακτηρίσωμεν ὅσον πρέπει τὸ γεγονός, ἀλλὰ δοθέντος ὅτι ὅλοι μας ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν πεποιθήσεων ἐξεφράσαμεν τὴν ὀδύνην μας διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς καὶ μετέσχομεν τοῦ γενικοῦ πένθους τοῦτο κρίνεται τοὐλάχιστον ὡς ἀδιαφορία πρὸς τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου νεκροῦ. Οὐδεμία δικαιολογία κατὰ τὴν γνώμην μας δύναται νὰ προβληθῇ ἐν προκειμένῳ οἱαδήποτε ἀνάγκη ἀπουσίας του καὶ ἂν ὑπῆρχεν, ἔπρεπε νὰ παραμερισθῇ.

Η ΟΔΟΣ ΑΡΝΑΙΑΣ – ΙΕΡΙΣΣΟΥ

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Στρατωνίου ὑπέβαλεν ἐμπεριστατωμένον ὑπόμνημα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν, κ Νομάρχην καὶ Βουλευτὰς τοῦ Νομοῦ μας, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναπτύσει ὅλους τοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι ἐπιβάλλουν, ὅπως ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀνακατασκευῆς τῆς ὁδοῦ Ἀρναίας–Ἱερισσοῦ, πραγματοποιηθῇ ἡ διέλευσίς της ἐκ τοῦ Στρατωνίου.

Εὑρίσκοντες ὀρθοτάτας τὰς ἀπόψεις, αἵτινες τόσον πειστικῶς ἐκτίθενται εἰς τὸ ἐν λόγῳ ὑπόμνημα, θεωροῦμεν ὑποχρέωσίν μας νὰ συνηγορήσωμεν θερμῶς ὑπὲρ αὐτῶν καὶ νὰ ἐπιστήσωμεν ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν ἁρμοδίων, ἵνα μὴ παραμείνῃ ἀνεκμετάλλευτος ἡ ἐμφανιζομένη μοναδικὴ εὐκαιρία.

Δοθέντος ὅτι ἡ ἱκανοποίησις τοῦ αἰτήματος τοῦ Στρατωνίου δὲν συνεπάγεται μεγαλυτέρας δαπάνας, ἀλλὰ πιθανῶς καὶ οἰκονομικωτέραν νὰ καταστήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνωτέρω ὁδοῦ θὰ εἶναι ἐγκληματικὸν νὰ παραμείνῃ ἀπομεμονωμένον, ἐκτὸς τῆς ὑπὸ κατασκευὴν ὁδικῆς ἀρτηρίας, ἡ ζωτικοτάτης σημασίας δι' ὁλόκληρον τὴν Χαλκιδικὴν Κοινότης Στρατωνίου.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΝΟΜΑΡΧΗΝ

Πολλοὶ ἀκτήμονες, δικαιούμενοι γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως μᾶς παραπονοῦνται, ὅτι ἐμφανίζονται ὡς δικαιοῦχοι καὶ πρόσωπα στερούμενα τῶν νομίμων προσόντων πρὸς ἀποκατάστασιν, τινὰ τῶν ὁποίων κατορθώνουν νὰ τύχουν γεωργικοῦ κλήρου, εἰς βάρος τῶν πραγματικῶν δικαιούχων, παραπλανουμένης τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως δι' ἀνακριβῶν βεβαιώσεων τῶν Προέδρων Κοινοτήτων κλπ. Ἡ Νομαρχία δέον νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα καὶ νὰ ἐλέγξῃ αὐστηρῶς τοὺς ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ παρέχοντας ἀνακριβεῖς βεβαιώσεις, ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων δημιουργοῦνται ἀδικίαι καὶ πλήττεται ὁ σκοπὸς τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου διὰ τῆς παροχῆς κλήρων εἰς πρόσωπα, ἅτινα δὲν εἶναι γεωργοὶ ἢ δὲν κατοικοῦν εἰς τοὺς Συνοικισμοὺς ἀλλ' εἰς Θεσσαλονίκην, Ἀθήνας κλπ.

ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Ἡ νέα σχολικὴ περίοδος εὑρίσκει τὸν Νομόν μας μὲ σωρείαν ἐλλείψεων εἰς τὴν Στοιχειώδη Ἐκπαίδευσίν του.

Χωρὶς νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐκ τοῦ Νόμου καὶ τῶν πραγμάτων ἐπιβαλλομένη προαγωγὴ τῶν δημοτικῶν σχολείων μας, ἀλλὰ μὲ τὴν ἄδικον παραμονὴν αὐτῶν εἰς τὴν αὐτὴν εἰκονικὴν διαβάθμισίν των, τὰ κενά της εἰς ἔμψυχον ὑλικὸν εἶναι σοβαρωτάτη, ἀφοῦ καὶ πάλιν ἔδει νὰ ὑπάρχουν 25 εἰσέτι διδάσκαλοι καὶ 5 νηπιαγωγοί.

Ἐξ ἑτέρου εἰς πολλὰ χωρία οἱ μικροὶ μαθηταὶ θὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ φοιτήσουν εἰς ἀνθυγιεινά, ἑτοιμόρροπα καὶ γενικῶς ἀκατάλληλα σχολικὰ κτίρια, ὅπως εἰς Κρήμνην, Πρινοχώριον, Πλατανοχώριον καὶ Μεταγγίτσιον ἐνῷ εἰς ἄλλα, ὅπως εἰς τὸν Ταξιάρχην, Βαρβάραν καὶ Ν. Ἡράκλειαν δὲν ὑπάρχουν διδακτήρια καὶ θὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς τοιαῦτα παντὸς εἴδους ἄχρηστα οἰκήματα.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΖΕΡΒΟΧΩΡΙΩΝ

Κάποιο αὐτοκίνητον ἐξυπηρέτει τοὺς κατοίκους τῶν Ζερβοχωρίων, πλὴν παραδόξως ἀπηγορεύθη εἰς αὐτὸ ἡ ἐκτέλεσις τῆς συγκοινωνίας πρὸς τὰ Ζερβοχώρια ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ, ὡς μᾶς ἀνεφέρθη, ὅτι ἡ ὁδὸς δὲν εἶναι ἐν καλῇ καταστάσει.

Νομίζομεν ὅτι ἢ πρέπει νὰ ἐπιδιορθώσουν τὸ ταχύτερον τὸν δρόμον ἢ νὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ δρομολογίου Ζερβοχωρίων εἰς τὸ ἀνωτέρω αὐτοκίνητον, διότι οἱ δυστυχεῖς Ζερβοχωρίτες δὲν πταίουν ἐὰν δὲν λαμβάνουν οἱ ἁρμόδιοι καμμίαν δι' αὐτοὺς πρόνοιαν.

Η ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΡΙΣΤΗ

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα, ὅτι ἡ παραγωγὴ καπνοῦ ἐφέτος εἰς τὰ Ζερβοχώρια ὑπῆρξεν ἐξαιρετικὴ καὶ ἰδίως ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος.

Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ καπνοπαραγωγοὶ θὰ τύχουν ἀναλόγου τιμῆς διὰ τὰ θαυμάσια καπνά των καὶ ὅτι θὰ τὰ πωλήσουν συντόμως.

Οἱ ἁρμόδιοι ἂς φροντίσουν καὶ αὐτοὶ σχετικῶς.

ΟΙ ΑΓΡΟΤΕΣ ΚΑΙ Η ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

ΕΞΑΛΕΙΨΙΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΧΩΡΙΟΥ

Σειρὰ ἄρθρων τοῦ κ. ΧΡ. Α. ΒΑΣΜΑΤΖΙΔΗ
Διευθυντοῦ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος

ΤΕΤΑΡΤΟΝ (τελευταῖον)

Ἡ Ἑλλὰς ἐσώθη ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν κατάρρευσιν χάρις εἰς τὸν Ἕλληνα ἀγρότην.

Παραμέλησις τῆς γεωργίας μας κατὰ τὴν σημερινὴν κρίσιμο μεταβατικὴ περίοδο ἐμποδίζει τὴν δημιουργικὴν ἀναπροσαρμογήν τηςς.

Ὡς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν γεωργίαν, ἂν σήμερον, κατὰ τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν μεταβατικὴν περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν συντελοῦνται εἰς τὴν γεωργίαν ὅλων τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου ῥιζικαὶ ἀναπροσαρμογαὶ ἀφεθῇ εἰς ἑαυτὴν καὶ εἰς τὸν νόμον τοῦ Κεφαλαίου, ὡς τοῦτο συμβαίνει μὲ τὸ σύστημα τῆς ἀπολύτου ἐλευθέρας οἰκονομίας, δὲν ληφθοῦν ὑπὲρ αὐτῆς ὅλως ἐξαιρετικὰ μέτρα ἀνάλογα πρὸς τὰς περιστάσεις καὶ δὲν ἐξευρεθοῦν συγχρόνως ἐπαρκῆ κεφάλαια διὰ τὰς παραγωγικὰς ἐπενδύσεις, εἶναι φανερὸ ὅτι ὄχι μόνον δὲν θὰ δυνηθῇ αὕτη νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐπιβαλλομένην ριζικὴν ἀναπροσαρμογήν της ἀλλὰ αἱ ἀσθενέστεραι γεωργικαὶ μικροεκμεταλλεύσεις, αἵτινες εἶναι καὶ αἱ περισσότεραι, θὰ διαλυθοῦν ἢ—ὅπου τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συμβῇ—οἱ ἀγρότες θὰ ἐξαθλιωθοῦν καὶ θὰ μεταναστεύσουν,

Τὸ τελευταῖον εἶναι καὶ τὸ πλέον ἐπικίνδυνον διότι ἡ Ἑλλὰς ἀνέκαθεν εὐημέρισε ὅταν ἐπυκνώθη ὁ πληθυσμός της καὶ παρήκμασε μὲ τὴν ἀραίωσι αὐτοῦ.

Ἡ ἐξαθλίωσις ὅμως τοῦ μεγάλου ποσοστοῦ τῶν ἀγροτῶν μας καὶ ἡ μετανάστευσις τῶν ἱκανωτέρων καὶ ἐξυπνωτέρων ἐξ αὐτῶν, θὰ εἶναι τὸ θανάσιμον πλῆγμα καθ' οἱασδήποτε πιθανότητος ἀναπτύξεως, ὄχι μόνον τῆς γεωργίας, ἀλλὰ καὶ τῆς βιομηχανίας τῆς χώρας. Τοῦτο, διότι ὁ ἀγρότης καὶ ὡς παραγωγὸς θὰ χειροτερύσῃ καὶ ὡς καταναλωτὴς θὰ ἐκμηδενισθῇ, καὶ τὸν πολιτισμόν μας ἐν τῷ αὐτῷ μέτρῳ θὰ ἀναστείλη. Πράγματι ἡ τάξις τῶν πλουσίων εἰς αὐτὴν τὴν χώραν ἦτο καὶ θὰ εἶναι ὀλιγάριθμος, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ νοηθῇ ἀνάπτυξις πολιτισμοῦ μόνον μὲ αὐτοὺς ὑπὲρ τὸν λαὸν καὶ χωρὶς συμμετοχὴν εἰς αὐτὸν ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἔχουν λοιπὸν ἐδῶ καὶ οἱ κάτοχοι κεφαλαίου κάθε συμφέρον νὰ συνεισφέρουν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ ὄχι νὰ συμβῇ τὸ ἀντίθετο, νὰ πέσῃ δηλαδὴ τὸ βάρος τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως εἰς τοὺς ἀγρότας.

Παραχωροῦντες εἰς τοὺς ἀγρότας ἄφθονα τὰ μέσα τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ὄχι μόνον θὰ ἀνυψώσωμεν αὐτοὺς εἰς ἀνώτερον ἐπίπεδον βιώσεως ἐξ οὗ τὸ κεφάλαιο, ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης τῆς χώρας καὶ ἡ ἀποταμίευσις ἀμέσως θὰ ὠφεληθοῦν ἀλλὰ θὰ ὑψώσωμε καὶ ὁλόκληρο τὸ ἠθικὸ ἐπίπεδο τῆς χώρας, ἡ τελευταία δὲ αὕτη ἀνύψωσις θὰ ἀποδειχθῇ ἡ περισσότερο παραγωγική.

Ἄλλωστε παρὰ τὴν περιορισμένην ἐνίσχυσιν τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας καὶ τὴν στέρησίν της ἀπὸ ἐπαρκεῖς πιστώσεις, ἐν τούτοις ὁ εὐεργετικὸς διὰ τὸν τόπον ρόλος αὐτῆς, κατὰ τὴν τελευταίαν κρίσιμον διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας διετίαν ἀπέβη ἀποφασιστικὸς χάρις εἰς τὴν μεγάλην προσπάθειαν τοῦ ἀγρότου.

Τοῦτο ἀνελύετο ἐπιγραμματικῶς εἰς ἄρθρον τῆς ἐγκυρωτέρας Ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος «Κρίστιαν Σάϊενς Μόνιτορ» τῆς Βοστώνης τοῦ Μαΐου 1955. Εἰς τὸ ἄρθον τοῦτο ἐτονίζετο ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐσώθη κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἀπὸ τὴν πλήρη οἰκονομικὴν κατάρρευσιν χάρις εἰς τὸν Ἕλληνα γεωργόν.

... Ἐὰν δὲν εἶχε αὐζηθῆ ἡ Ἑλληνικὴ γεωργικὴ παραγωγὴ καὶ δὲν εἶχον μειωθῆ ἀναλόγως αἱ δαπάναι εἰς συνάλλαγμα διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τροφίμων, ἡ ὑποτίμησις τῆς δραχμῆς καὶ ἡ ἄρσις τῶν περιορισμῶν τῶν εἰσαγωγῶν θὰ εἶχον ὡς συνέπειαν καταστρεπτικὴν αὔξησιν τοῦ τιμαρίθμου καὶ σημαντικὴν ἐπιδείνωσιν τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν.

Αἱ προβλέψεις ἐξ ἄλλου, διὰ τὴν ἐφετεινὴν γεωργικὴν παραγωγὴν εἶναι εὐνοϊκαί, ἡ δὲ αὔξησις τῆς ἀγοραστικῆς ἱκανότητος τοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ δημιουργεῖ εὐνοϊκὴν προοπτικὴν διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν βιομηχανικῶν εἰδῶν. Οὕτως ἡ Ἑλληνικὴ οἰκονομία σώζεται καὶ πάλιν χάρις εἰς τὸν Ἕλληνα ἀγρότην.

***

Ἐξάλειψις τῆς διαφορᾶς μεταξὺ πόλεως καὶ χωρίου.

Ἡ ἀρχὴ κάθε πολιτισμοῦ ξεκίνησε ἀπὸ μιὰ πρωτόγονη ἀγροτικὴ καὶ κτηνοτροφικὴ κοινωνία μὲ τὴν αὐστηρή της διάρθρωσι καὶ μὲ τὴν ἰσχυρὰ πίστιν της. Ἀργότερα, ὅταν ἐδημιουργήθηκαν οἱ πολυάνθρωπες μεγάλες πόλεις, ὁ πολιτισμὸς ἀνεπτύχθη καὶ ἄνθισεν εἰς αὐτάς. Ἡ βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριον πῆραν τὰ σκῆπτρα τοῦ πολιτισμοῦ ἀπὸ τὴν καλλιέργεια τῆς γῆς. Ἡ ἀγροτικὴ κοινωνία ἀπεμονώθη καὶ παρέμεινε καθυστερημένη καὶ ἀπολίτιστος λόγῳ ἐλλείψεως μέσων μαζικῆς ἐπικοινωνίας καὶ ἀναπτύξεως τῆς τεχνικῆς καὶ τῆς ἐπιστήμης εἰς τὴν γεωργίαν.

Ὁ πολιτισμὸς καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἀγαθὰ ἦσαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι εἰς πολλὰς χώρας καὶ ἰδίως εἰς τὰς οἰκονομικῶς καθυστερημένας, προνόμιον μόνον τῶν ἀνθρώπων τῶν πόλεων.

Ἡ ἐπαναστατικὴ ὅμως ἀνάπτυξις κατὰ τὴν ἐποχήν μας τῶν μέσων μαζικῆς ἐπικοινωνίας καὶ τῆς τεχνικῆς στὴ γεωργία, τὸ εὐρύτατον ὁδικὸν δύκτυον, ἡ ταχεῖα καὶ εὐθηνὴ μεταφορά, τὸ λαϊκὸν περιοδικόν, τὸ ἀεροπλάνον, ἡ ραδιοφωνία, ἡ τηλεόρασις, ὁ ἡμερήσιος τύπος, τὸ τηλέφωνον εἰς τὴν ὕπαιθρον, ἡ ἐξάλειψις τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ, ὁ ἀγροτικὸς ἐξηλεκτρισμὸς καὶ τέλος ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια, ὅλη αὐτὴ ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐπιστήμης, τῆς τεχνικῆς καὶ τῶν μέσων τῆς μαζικῆς καὶ εὐθηνῆς ἐπικοινωνίας διευκολύνει πλέον τὴν ἐξάπλωσιν καὶ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ πολιτισμοῦ εἰς ὁλόκληρο τὸν γεωγραφικὸ χῶρο τοῦ Κράτους καὶ ἑπομένως τὴν ἐξάλειψιν τῆς διαφορᾶς μεταξὺ πόλεως καὶ χωριοῦ.

Οἱ ἔντονες διεκδικήσεις τῶν ἀγροτῶν σήμερον διὰ τὰ δίκαιά των, τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον των διὰ τὰ κοινὰ καὶ διὰ νὰ βουλεύωνται, τὸ μετὰ πάθους αἴτημά των διὰ τὴν ἀγροτικὴν ὁδοποιΐαν, τὸν ἐξηλεκτρισμὸν καὶ τὴν ἀπόκτησι ραδιοφώνων καὶ ἡ μεγάλη δραστηριότης καὶ προσπάθεια τὴν ὁποίαν καταβάλλει ὁλόκληρος ἡ γεωργικὴ οἰκογένεια δείχνουν ὅτι ἄξονας περὶξ τοῦ ὁποίου στρέφεται ὁ ἀγροτικὸς λαὸς εἶναι τὸ βασικὸν αἴτημα τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὴν ὕπαιθρον καὶ ἡ ἐξάλειψις κατὰ τὸ δυνατὸν τῆς διαφορᾶς μεταξὺ πόλεως καὶ ὑπαίθρου, ὡς τοῦτο πραγματοποιεῖται σήμερον ραγδαίως εἰς πολλὰς ἐλευθέρας καὶ ἀνεπτυγμένας χώρας τῆς Δύσεως. Κατ' αὐ ὸν τὸν τρόπον ὁ ἀγρότης μας πιστεύει ὅτι καὶ ἡ πόλις θὰ ἡμερέψῃ ὅπως τὸ χωριὸ εἶναι ἥμερο, γιατὶ δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ ἐξακολουθοῦν οἱ ἄνθρωποι τῶν πόλεων κάτω ἀπὸ τὸ ὑποκριτικὸν γλυκομίλητον ὕφος των νὰ εἶναι διὰ τοὺς ἀγρότες ἄγρια θηρία.

Τὰ ἀνωτέρω γεγονότα ἀποτελοῦν συμπτώματα ὅτι, ἡ φάσις αὐτή, ἑνὸς οἰκουμενικοῦ πολιτισμοῦ εἰς ὁλόκληρον τὸν χῶρον τοῦ Κράτους καὶ εἰς ὁλόκληρον τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν πλησιάζει.

Τὸ μεγαλύτερον ἐμπόδιον ποὺ καθυστερεῖ τὴν πραγματοποίησιν αὐτοῦ εἶναι ἡ ἐφαρμοζομένη ἀκόμη ἀποικιακὴ μορφὴ οἰκονομίας εἰς βάρος τῶν ἀγροτῶν.

Εἰς τὴν χώραν μας ὁ δημιουργικὸς παλμὸς τῆς νέας ζωῆς ποὺ ἐπεξεργάσθη ἡ σημερινὴ ἐποχὴ βρίσκεται μόνον μέσα εἰς τὰς μάζας τῶν Ἑλλήνων ἀγροτῶν: αὐτοὶ θὰ ὁδηγήσουν τὸν τόπον εἰς τὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν ἑνὸς οἰκουμενικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἔτσι ἡ χώρα μας θὰ ἐπανέλθη καὶ πάλιν ὑπὸ τὴν εὔνοιαν τῶν θεῶν.

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (ΥΠΟ ΕΚΔΟΣΙΝ)

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

Ὑπὸ ΔΗΜ. ΖΑΓΚΛΗ
Ὑποστρατήγου ἐ. ἀ.

(Ἐπιτομὴ)
ΧΡΥΣ. ΚΡΙΜΠΑ

«Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις συμφώνως τῷ Νόμῳ περὶ πνευματικῆς ἰδιοκτησίας»

(Ἕβδομον)

Ὅλοι οἱ ἄνδρες καὶ τὰ παιδιὰ καὶ οἱ ἐπίκουροι εἶχαν δικαίωμα νὰ πάρουν μαζί τους μόνον ἕνα ἱμάτιον, οἱ δὲ γυναῖκες δύο ἱμάτια. Τὰ πανάθλια αὐτὰ ἀνθρώπινα ὑπολείμματα τῆς μεγάλης συμφορᾶς τῆς Ποτιδαίας, ἄρχισαν νὰ πλανῶνται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Χαλκιδικῆς πρὸς ἀνεύρεσιν τύχης. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν Ὄλυνθον, ἡ ὁποία τοὺς ἐδέχθη μὲ εὐχαρίστησιν καὶ τοὺς ἐβοήθησε μὲ κάθε δυνατὸν τρόπον.

Οἱ Ἀθηναῖοι τότε, ἔγιναν κυρίαρχοι τῆς πόλεως καὶ δὲν ἄργησαν νὰ μεταφέρουν καὶ νὰ ἐγκαταστήσουν εἰς τὰ ἔρημα σπίτια, ἰδικούς των Ἀθηναίους κατοίκους. Ἔτσι ἡ Ποτίδαια, μετεβλήθη σὲ ἀποικία τῶν Ἀθηναίων.

Ἡ πόλις, δὲν ἔμεινε γιὰ πάντα στὰ χέρια τῶν Ἀθηναίων, παρὰ ἀπετέλεσε τὸ μῆλον τῆς ἔριδος γιὰ ὅλους τοὺς ἰσχυροὺς τῆς ἐποχῆς, οἱ ὁποῖοι τὴν κατελάμβαναν γιὰ ἕνα διάστημα χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ τὴν ἐμποδίσουν νὰ πέφτη στὰ χέρια τῶν διαδοχικῶς ἰσχυροτέρων.

Ἔτσι, κατὰ τὸ τέλος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου (405 π.Χ.) ὑπέκυψε εἰς τὴν ἡγεμονίαν τῶν Σπαρτιατῶν. Ἀργότερα, (394 π.Χ), οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ξαναπῆραν ὕστερα ἀπὸ τὶς ἐπιτυχεῖς στρατιωτικὲς ἐπιχειρήσεις ποὺ τὶς διηύθυνε ὁ στρατηγὸς Κόνων. Πλὴν ὅμως, τὸ ἔτος 387 π.Χ. τὴν ἔχασαν καὶ πάλιν σύμφωνα μὲ σχετικὴν ἀπόφασιν, κατὰ τὴν Ἀνταλκίδειον εἰρήνην. Ὕστερα ἀπὸ εἴκοσι τρία χρόνια, ὁ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων Τιμόθεος, κατώρθωσε νὰ τὴν ξαναπάρη Λίγο ἀργότερα προσεχώρησε εἰς τὴν Ὀλυνθιακὴν ὁμοσπονδίαν, ἀλλ' ὅτσν ἔφθασε εἰς τὴν Χαλκιδικὴν ὁ Σπαρτιάτης Εὐδαμίδας μὲ λίγον στρατόν, ἡ Ποτίδαια ἐγκατέλειψε τοὺς Ὀλυνθίους καὶ ἐτάχθη μὲ τὸ μέρος τῶν Σπαρτιατῶν. Οἱ Ὀλύνθιοι, μὲ τὸ δίκηο τους, ἔτρεφαν ἄσπονδον μῖσος ἐναντίον της καὶ ὅταν ὁ Φίλιππος τοὺς ὑπεσχέθη νὰ τοὺς δώση τὴν Ποτίδαιαν τὴν ἐδέχθησαν εὐχαρίστως, ἀντὶ τῆς συμμαχίας τῶν Ἀθηναίων ποὺ τοὺς ἐπρότεινε.

Ὁ Φίλιππος ἐπολιόρκησε καὶ κατέλαβε τὴν Ποτίδαιαν τὸ ἔτος (357 π.Χ.). Ἐσεβάσθη, ἐπροστάτευσε καὶ ἔστειλε στὴν Ἀθήνα, τὴν φρουρὰν τῶν Ἀθηνσίων ποὺ προστάτευε τὴν Ποτίδαιαν. Τοὺς ὑπολοίπους κατοίκους, τοὺς διεσκόρπισε εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Μακεδονίας καὶ τὴν πόλιν τὴν παρέδωσε εἰς τοὺς Ὀλυνθίους σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόσχεση ποὺ τοὺς ἔδωσε.

Οἱ Ὀλύνθιοι τόσον μῖσος ἔτρεφαν ἐναντίον της ὥστε τὴν κατέστρεψαν τελείως. Ἔτσι, ἡ περιβόητος Ποτίδαια ἔπαψε πιὰ νὰ ὑπάρχη, παραδοθεῖσα εἰς τὴν καταστροφικὴν μανίαν τῶν Ὀλυνθίων.

Ὕστερα ἀπὸ σαράντα χρόνια (316 π.Χ.), ὁ βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων Κάσσανδρος, τόσον πολὺ ἐξειίμησε καὶ ἐθαύμασε τὴ λαμπρὴ καὶ ἐπίκαιρη αὐτὴ τοποθεσία, ὥστε στὸ ἴδιο μέρος ἢ πολὺ κοντὰ σ' αὐτό, ὅπως ὑποστηρίζουν μερικοί, ἔκτισε νέαν μεγάλην πόλιν, τὴν ὁποίαν ὅπως ἀναφέραμε σὲ προηγουμένην παράγραφον, τὴν ὠνόμασε Κασσάνδρειαν ἀπὸ τὸ ὄνομά του. Εἰς τὴν νέαν πόλιν ἔφερε καὶ ἐγκατέστησε ὅλους τοὺς παλαιοὺς κατοίκους ποὺ εἶχαν διασκορπισθῆ σὲ διάφορα μέρη, πολλοὺς Ὀλυνθίους καθὼς καὶ τοὺς κατοίκους διαφόρων πόλεων καὶ χωρίων τῆς Χαλκιδικῆς ποὺ τὰ κατέστρεψεν ὁ Φίλιππος.

Ὁ Κάσσανδρος ἔδειξε τόσο μεγάλο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν νέαν πόλιν ὥστε μέσα σὲ λίγο χρονικὸ διάστημα ἔγινε μία ἀπὸ τὶς πλέον μεγαλοπρεπεῖς καὶ ἀξιοθαύμαστες πόλεις ὁλοκλήρου τῆς Μακεδονίας, ἂν ὄχι ἡ πλέον ἐπίσημη.

Φαίνεται ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἐμπόριο μὲ τὸ ὁποῖον ἠσχολοῦντο οἱ κάτοικοι, ἡ πόλις εἶχε καὶ μεγάλα ναυπηγεῖα, διότι ὅπως ἀναφέρει ὁ Λίβιος, ἀργότερα (207 π Χ.), ὁ Δημήτριος κατεσκεύασεν ἐκεῖ ἑκατὸ μεγάλα πλοῖα, καὶ τὸ λιμάνι τῆς πόλεως τὸ ἔκαμε μεγάλην ἀποθήκην ναυπηγησίμου ξυλείας.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ, εἶχε πάρει στὰ χέρια του τὴ διοίκηση τῆς πόλεως ὁ ὠμὸς καὶ ἀπάνθρωπος τύραννος, ὁ Ἀπολλόδωρος, τὸν ὁποῖον ἐφόνευσεν ὁ ἴδιος ὁ βασιλεὺς ἐξ οἰτίας τῆς σκληρότητός του

Ἡ αἴγλη καὶ ἡ δύναμις τῆς πόλεως εἶχε σκιασθῆ ἀρκετὰ κατὰ τὴν περίοδον τῆς βασιλείας τοῦ Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ (278—240 π.Χ.), διότι ὁ Ἀντίγονος κοντὰ στὴν Κασσάνδρεια καὶ πρὸς τὰ Β.Δ. ἔκτισε τὴν νέαν πόλιν Ἀντιγόνειαν. Ἡ εὔνοια τοῦ βασιλέως πρὸς τὴν πόλιν αὐτήν, ἦταν εἰς βάρος τῆς λαμπρότητος τῆς Κασσανδρείας. Ἐξακολουθοῦσε ὅμως, νὰ εἶναι πόλις ὑπολογίσιμος καὶ ἰσχυρά, καὶ κατὰ τὸν πόλεμον μεταξὺ τῶν Ρωμαίων καὶ τοῦ Περσέως τοῦ τελευταίου βασιλέως τῆς Μακεδονίας, ὁ Περσεὺς διετήρη μέσα εἰς τὴν πόλιν φρουρὰν ἀπὸ χιλίους πεζοὺς καὶ διακοσίους ἱππεῖς Πενέστας (Ἰλλυριούς). Ἡ φρουρὰ αὐτή, ἐδιπλασιάσθη, ὅταν ἡ πόλις ἐπολιορκήθη ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους.

Ὅταν νικήθηκε ὁ Περσεὺς καὶ οἱ Ρωμαῖοι ἔγιναν κύριοι τῆς Μακεδονίας, ἡ Κασσάνδρεια (ὅπως ἡ Πέλλα καὶ οἱ Φίλιπποι) παρέμεινεν ἐλευθέρα «ὀνόματι» καὶ ἐκηρύχθη ἀποικία τῶν Ρωμαίων ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν αὐτοκρατόρων. Μάλιστα, ἐπάνω στὰ νομίσματά της ἀνεγράφετο καὶ ὁ τίτλος της «COL. IUL. AUG. CASSANDRENSIS»

Ἀπὸ τότε, πολὺ σπάνια ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τῆς Κασσανδρείας, γιατὶ φαίνεται ὅτι περιέπεσεν εἰς παρακμήν.

Κατὰ τὸν Γ' αἰῶνα μ.Χ. ἡ Κασσάνδρεια ἐπολιορκήθη ἀπὸ τοὺς Γότθους, κατώρθωσε ὅμως νὰ ἀποκρούση τοὺς ἐπιδρομεῖς καὶ νὰ διατηρηθῆ μέχρι τὸν ΣΤ' μ.Χ. αἰῶνα. Τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἐδέχθη σφοδρὰν ἐπίθεσιν ἀπὸ τοὺς Οὔννους καὶ ὅπως φαίνεται ἐλεηλατήθη καὶ κατεστράφη. Τὸ συμπέρασμα αὐτό, ἐξάγεται ἀπὸ τὸ ὅτι ἡ πόλις δὲν ἀναφέρεται οὔτε ἀπὸ τὸν ἱστορικὸν Ἱεροκλέα εἰς τὸν Συνέκδημον, (ΣΤ' αἰών), οὔτε ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντίνον τὸν Πορφυρογέννητον (10ος αἰών) εἰς τὸν κατάλογον τῶν πόλεων τῆς Μακεδονίας.

Ὅτι κατεοτράφη ἡ πόλις κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν μελέτην τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, διότι μόνον ἕνας ἐπίσκοπος Κασσανδρείας ἀναφέρεται ὑπογεγραμμένος εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς νόθου συνόδου τῆς Ἐφέσσου, ὁ «Ἑρμογένης Κασσανδρείας Μακεδονίας πρώτης». Ἀργότερα, ἀναφέρονται καὶ ἄλλοι τέσσερες Ἐπίσκοποι Κασσανδρείας, ὁ Ἰωαννίκιος Κασσανδρινός, ἀκμάσας κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΕ' αἰῶνος, ὁ «ταπεινὸς Ἐπίσκοπος Κασσανδρείας Κοσμᾶς» ὁ ὁποῖος ὑπογράφει τὴν γνωμοδότησιν περὶ τῆς ἐκθρονίσεως τοῦ Πατριάρχου Κωνστ)πόλεως Ἰωάσσφ (1560 μ.Χ.), ὁ Λαυρέντιος, ὁ ὁποῖος ἐχειροτονήθη ἀρχιεπίσκοπος Κασσανδρείας τὸ 1639 καὶ ὁ Ἀρσένιος, ἀναφερόμενος ὡς Ἐπίσκοπος Κασσανδρείας τὸ ἔτος 1720.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον.)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΑΛΑΒΕΡΑΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ-ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ
Ὁδὸς Ἐγνατίας 54, Τηλ. 63—64
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΦΕΥΓΑΤΑ ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ

Μὲς στὰ θλιμένα ξημερώματα
Κάποιος τῆς στράτας ὁλοδιαβαίνει
περνᾶ ἀπ' ὀργωμένα χώματα
κι' ὅλο πηγαίν' πηγαίνει.

Κάπου καὶ κάπου σταματᾶ
καὶ βλέπει νὰ πετοῦν με κλάματα
δυὸ τρία χελιδόνια διαβατὰ.
ποὺ πήρανε τὴ στράτα τους μὲς [στὰ χαράματα.

Διαβαίνοντας, ἡ σκέψη του τὸν [σκιάζει
πῶς ὅπως θλιβοφεύγουνε στὰ ξένα [τὰ πουλιὰ
μοιρολογῶντας ποὺ τραβοῦν στὶς [τύχης τὴ λαλιὰ
ἔτσι τὸ διάβα τῆς ζωῆς μὲ τῶν [πουλιῶν νὰ μοιάζει.

ΑΝΤΡΙΚΟΣ ΤΣΑΚΑΛΗΣ

ΟΙ ΕΓΓΡΑΦΕΝΤΕΣ ΜΑΘΗΤΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ 6.—Ὁ ὑπουργὸς Παιδείας κ. Γεροκωστόπουλος δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τοὺς γενικοὺς ἐπιθεωρητὰς μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ τοὺς διευθυντὰς πειραματικῶν σχολείων, ζητεῖ τὴν ὑποβολὴν πίνακος, περιλαμβάνοντος στατιστικὰ στοιχεῖα περὶ τῶν ἐγγραφέντων ἐφέτος μαθητῶν καὶ τῶν ἀπολυθέντων κατὰ τὸ παρελθὸν σχολικὸν ἔτος. Ἐπίσης ἐζήτησε τὴν ὑποβολὴν πίνακος, περιλαμβάνοντος τοὺς ἐγγραφέντας ἀτελῶς μαθητάς, προκειμένου νὰ ἀντιμετωπισθῆ ἡ εἰς αὐτοὺς δωρεὰν χορήγησις βιβλίων.

Η ΣΧΟΛΗ ΑΓΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ

Ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς σχολῆς τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας ἀνεκοινώθη, ὅτι αἱ συμπληρωματικαὶ εἰσιτήριοι ἐξετάσεις διὰ τὴν εἰσαγωγὴν μαθητῶν εἰς αὐτήν, θὰ διενεργηθοῦν τὴν 13ην τρέχοντος.

Ο ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ

Σήμερον καὶ ὥραν 10.15' π. μ. θὰ μεταδοθῆ ἐκ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἑνόπλων Δυνάμεων Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Δυτικῆς Θράκης (Καβάλας) ἡ τακτικὴ (Ἑβδομαδιαία Πολιτικὴ Ἀνασκόπησις Ἐξωτερικῶν Γεγονότων) τοῦ καθηγητοῦ κ. Δήμου Κυρούδη ἐκ Χαλκιδικῆς.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐν Ν. Μοσδανίοις, ἐργοστάσιον ἀεριούχων ποτῶν, ἐν λειτουργεία, μεθ' αὐτοκινήτου, καὶ μὲ ἐξησφαλισμένην πελατείαν. Παρέχονται εὐκολίαι πληρωμῆς. Πληροφορίαι τηλέφ. 22 ἢ Πρακτορεῖον Λεωφορείων Ν. Μουδανιῶν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Ἐλαιῶν 16 στρεμμάτων Γαλλικῶν εἰς θέσιν Ἀναστασίτικο «Μαχαιρᾶ Λάκκα», περιφερείας Γερακινῆς. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Χρ. Γ. Ζαχαρια.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ Δύο ἡμίονοι ἄρρενες 11)2 καὶ 21)2 ἐτῶν εἰς τιμὴν εὐκαιρίας.
Πληροφορίαι παρὰ τοῦ κ. Χρίστου Κουγιώνη ἔξωθεν Γερακινῆς.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ 85 πρόβατα. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Κων)τίνῳ Σακελλάρη, Γαλάτιστα.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ
ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ ΚΑΙ ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΧΡΙΣΤ, ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
(ἐκ Χαλκιδικῆς)
Ἐγνατίας 84, Τηλ. 71.386

Ὡρολόγια, Ἀρραβῶνες, Δακτυλίδια, Σκουλαρίκια, Σταυροί, Καδένες κ. λ. π.
Εἰς πλουσιωτάτην συλλογὴν
ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	*Δραχ. 60*
Κοινοτήτων	» *150*
Διαφ. Ὀργανισμῶν	» *150*
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια	*15*

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Ξέναι δημοσιεύσεις, πλειστηριασμοί, ἀγγελίαι κλπ. δρχ. 3 κατὰ στίχον.

Ὑπεύθυνος: Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

Η ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ

Ἔχω μανία νὰ κυνηγῶ πεταλοῦδες. Ὡραῖες, πολύχρωμες, φανταχτερές. Μάλιστα λέω ν' ἀρχίσω νὰ κάνω καὶ συλλογή. Ἔμαθα τὰ ὀνόματά τους, τὸ εἶδος τους, καὶ τὶς κατηγορίες τους. Κι' ἐπειδὴ ὁ κῆπος τοῦ σπιτιοῦ τῆς θείας μου εἶναι γεμᾶτος ἀπὸ πεταλοῦδες, κάθε Κυριακὴ ἐπιδίδομαι συστηματικῶς στὸ πεταλουδοκυνηγητό. Ὡραῖα πράγματα δηλαδή. Τόσο ὡραῖα, ποὺ ἔρχεται ὁ φίλος μου ὁ Θωμᾶς καὶ μοῦ λέει χαρούμενος.

—Βασιλάκη σώθηκες.

—Παρντόν!

—Αὐτὸ ποὺ σοῦ λέω. Ἤρθε ὁ θεῖος μου ὁ Τζὼν ἀπ' τὴν Αὐστραλία. Τὸν κυττάω καὶ τὸν ρωτῶ σοβαρά, καὶ μὲ ὕφος.

—Σώθηκα ἐγώ, ἐπειδὴ ἦρθε ὁ δικός σου ὁ θεῖος ἀπ' τὴν Αὐστραλία;

Μὲ κτυπάει στὸν ὦμο ὁ Θωμᾶς, καὶ μοῦ ἐξηγεῖ ὅτι ὁ θεῖος του ὁ Τζὼν κάνει συλλογὴ ἀπὸ πεταλοῦδες. Εἶναι μανιώδης. Καὶ γιὰ νὰ καταλάβω τὴν ἔκτασι τῆς μανίας καὶ τοῦ πάθους τοῦ θείου του, μοῦ ἐβεβαίωσε ὅτι κάποτε μιὰ πεταλούδα τὴν πλήρωσε μὲ μιὰ ὀκᾶ χρυσάφι. Πάω νὰ τρελλαθῶ. Λές, λέω μέσα μου νἄχω κάνει τὴν τύχη μου; Γιὰ κύττα φίλε μου καμμιὰ φορὰ τὶ σοῦ σκαρώνει ἡ μοῖρα ὅταν θέλει. Καὶ μένουμε σύμφωνοι μὲ τὸ Θωμᾶ νὰ μοῦ τὸν συστήσῃ. Καλὸς φίλος ὁ Θωμᾶς προθημοποιεῖται ἀμέσως. Κι' ἔρχομαι σ' ἐπαφὴ μὲ τὸν Τζών. Ἡ Πρώτη ἐντύπωσις ἦταν καλή. Λεβέντης ὁ Τζὼν καὶ μὲ λεφτὰ πολλά, μὲ συμπάθησε καὶ τὸν συμπάθησα. Μιλήσαμε γιὰ τὶς δουλειές του, τὰ ἐμπόρια καὶ τὰ μεράκια του. Μετὰ ἦρθε κι' ἡ κουβέντα στὶς πεταλοῦδες. Κατενθουσιάστηκε καὶ μοῦδειξε τὴ φωτογραφία μιᾶς πεταλούδας.

—Εἶναι σπάνια, μοῦ κάνει. Καὶ σχεδὸν ἄπιαστη.

—Μάλιστα.

—Δὲν βρίσκεται παρὰ μονάχα ἐδῶ. Δίνω χρυσάφι μὲ τὴν οὐρά, γιὰ νὰ τὴν ἀποκτήσω.

—Θὰ τὴν ἀποκτήσῃς, τοῦ κάνω.

Καὶ καταχαίρομαι. Γιατὶ τὴν ἴδια πεταλούδα τὴν εἶχα δῆ πολλὲς φορὲς στὸν κῆπο τῆς θείας μου, νὰ πετάει μὲ κάτι βὸλ-πλανὲ μούρλια.

Φεύγω καὶ γραμμὴ γιὰ τὸν κῆπο. Περιμένω, περιμένω, καὶ-βρὲ ἀτυχία-περνοῦν ὅλες οἱ ἄλλες κατηγορίες καὶ μόνον αὐτὴ δὲν ἐμφανίζεται. Πάω νὰ σκάσω. Κι' ἐκεῖ ποὺ περιμένω, κάνω τὴν γνωριμία τῆς Φώφης.

—Ἐδῶ κοντὰ μένετε; ρωτῶ.

—Στὸ διπλανὸ σπίτι.

Θαυμάσια. Κι' ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα ἀντὶ νὰ κυνηγῶ τὴν ἄπιαστη πεταλούδα τοῦ Τζών, ἄρχισα νὰ κυνηγῶ τὴν Φώφη. Κουβεντοῦλες, γελάκια, λακκάκια στὰ μάγουλα, ἀνέμισμα τῶν χρυσαφένιων μαλλιῶν, κι' ἄλλα πολλὰ συγκινητικά. Μέχρι τέτοιο σημεῖον συγκινητικὰ ποὺ ἄρχισε ἡ καρδιά μου νὰ κτυπάει ἀκατάστατα. Σ' αὐτὴν ἀκριβῶς ἐπάνω τὴν καρδιακὴ ἀκαταστασία μου, ἔρχεται καὶ μὲ βρίσκει ὁ Τζών.

—Τὶ γίνεται; μοῦ κάνει.

—Καλὰ εὐχαριστῶ.

—Δὲν κατάλαβες. Τὶ γίνεται μὲ τὴν ἄπιαστη πεταλούδα, μοῦ ὑποσχέθηκες ὅτι θὰ τὴν ἔπιανες;

Τοῦ ἐξηγῶ τὴν τροπὴ τῶν πραγμάτων. Γνωρίζει καὶ τὴν Φώφη, γιὰ νὰ μὴν νομίσει ὅτι τοῦ λέω ψέμματα. Καὶ μὲ πιστεύει ἀπολύτως. Μὲ πιστεύει αὐτός, κι' ἀνησυχῶ ἐγώ. Γιατὶ ἀπ' τὴν ἡμέρα ποὺ τὸν γνώρισε ἡ Φώφη ἄρχισε νὰ κάνῃ νερά. Ἀραίωσε τὶς συναντήσεις, δὲν ἐρχόταν τὶς περισσότερες φορές, καὶ μοῦλεγε χίλιες δυὸ ἀνόητες δικαιολογίες. Ὥσπου ἡμέραν τινά, ὅπως ἔγραφαν καὶ τὰ παλὰ ρωμάντσα, μαθαίνω κατάπληκτος ὅτι ἡ Φώφη ἀραβωνιάστηκε μὲ τὸν Τζών.

—Ἀλήθεια; τοῦ κάνω.

—Ἀλήθεια. Τὴν παίρνω καὶ φεύγουμε γιὰ τὴν Αὐστραλία.

Δὲν βγάζω τσιμουδιά. Ἄλλωστε κι' ἄς ποῦμε ὅτι ἔβγαλα, τὶ θὰ κέρδιζα; Μόνο, ποὺ φεύγοντας, μοῦ λέει ὁ Τζών, πολὺ φιλοσοφικά.

—Δὲν σοῦ εἶπα ἐγώ, ὅτι ὑπάρχουν ὡρισμένες πεταλοῦδες ποὺ δὲν πιάνονται;

Ἔ, λοιπὸν δὲν ἔχω ἰδέα ἀπὸ πεταλοῦδες.

Π Β.

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ ΚΑΤΑΠΤΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΘΩΜΑ

Μετεκπαιδευθέντος δημ)λου ἐν τῷ Παν)μίῳ Ἀθηνῶν

Ἂν καὶ κατήντησεν τόσον σύνηθες τὸ θέμα τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως τοῦ καιροῦ μας, ὥστε δικαίως νὰ θεωρῆται ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν θέμα τῆς ἡμέρας, δὲν θὰ ἠσχολούμεθα πρὸς τὸ παρὸν μὲ αὐτό, ἂν δὲν παρίστατο ἀνάγκη βαθυτέρας τινὸς ἐξετάσεως. Ὕστερα ἀπὸ τὸ συμπαθὲς ἄρθρον τοῦ κ. Μπάκ, τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Χαλκιδικῆς» τῆς 4 9.55 ὑπὸ τὸν τίτλον «τραγικὸς ἀπολογισμός». Εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον ἐγένετο παραστατικώτατα ἕνας ἀπολογισμὸς τοῦ ἀφθόνου ἀδελφικοῦ αἵματος τὸ ὁποῖον ρέει καθημερινῶς εἰς τὴν χώραν μας, ἐξ αἰτίας τῶν συνεχῶν ἀποτροπιαστικῶν ἐγκλημάτων.

Ἡμεῖς, ἐπειδὴ πιστεύομεν, ὅτι ἡ διαπίστωσις μιᾶς τοιαύτης νοσηρᾶς καταστάσεως τῆς κοινωνίας μας, μᾶς καθιστᾶ ὑποχρέους διὰ μίαν ἐπισταμένην ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος, πρὸς εὕρεσιν τῶν βαθυτέρων αἰτίων, τὰ ὁποῖα προκαλοῦν ταύτην καὶ ὅτι ἡ θεραπεία τῆς κοινωνίας μας ἀπὸ τὴν νόσον τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως δὲν θὰ ἐπιτευχθῇ, ὁσονδήποτε καὶ ἂν συμβουλεύσωμεν τὰ ἠθικῶς νοσοῦντα ἄτομα, ἐὰν δὲν ἀνεύρωμεν τὰς πραγματικὰς ἑστίας μολύνσεως ταύτης, καθὼς δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξολοθρεύσωμεν τὸν τῦφον ἐξ ἑνὸς χωρίου, ἐὰν δὲν ἐξοντώσωμεν τὴν ἑστίαν. ἐκ τῆς ὁποίας προέρχονται τὰ μικρόβια τοῦ τύφου εἰς τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ χωρίου τούτου, ἐπειδὴ ἐπαναλαμβάνω πιστεύομεν ταῦτα, θὰ προσπαθήσωμεν ἐν συντόμῳ νὰ διαγνώσωμεν καὶ διαπιστώσωμεν τὰς ἑστίας ἐκ τῶν ὁποίων μολύνεται συνεχῶς, δηλητηριάζεται καὶ νοσεῖ σὺν τῷ χρόνῳ καὶ βαρύτερον ἡ κοινωνία μας, θὰ ἐπισημάνωμεν ταύτας καὶ θὰ τὰς ὑποδείξωμεν ὡς ἑστίας μολύνσεως τῆς κοινωνιας μας καὶ στόχους ἐπικινδύνους, ἐναντίον τῶν ὁποίων πρέπει νὰ στραφῇ πᾶς ὀρθοφρονῶν ἄνθρωπος, μὲ θέλησιν καὶ ἀποφασιστικότητα, διὰ νὰ περισώσῃ τὴν κοινωνίαν, τὰ παιδιά του καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτόν του, ἀπὸ μελλοντικὴν τοὐλάχιστον μόλυνσιν.

Ἂν ἀξιολύπητα ἀνθρώπινα πλάσματα, φθάσουν εἰς τὸ σημεῖον τοῦ ἐγκλήματος καὶ «κουρελισμένα» ψυχικῶς, ἀπὸ τὴν ὀργὴ περιπίπτουν εἰς τὸν θρῆνον, ἄς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι πρόκειται περὶ ἀτόμων ἐπιδεχομένων ἀγωγῆς εἰς μέγαν βαθμὸν καὶ ὅτι δὲν εἶναι αὐτὰ μόνον καθ' ὁλοκληρίαν ὑπεύθυνα τῶν πράξεών των, ἀλλ' ὅτι μέγα μέρος τῆς εὐθύνης ταύτης φέρομεν καὶ ἡμεῖς οἱ γονεῖς, οἱ παιδαγωγοὶ καὶ ἕκαστος χωριστὰ ὥριμος πολίτης. οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς ἐλλιποῦς ἀγωγῆς τὴν ὁποίαν προσφέρομεν εἰς τὰ ἄτομα αὐτά, τὰ καταστήσαμεν ἀνίκανα νὰ εὕρουν τὴν ὀρθὴν ὁδὸν εἰς τὸν βίον των νὰ ἀντιδράσουν εἰς τὰς ὠθήσεις τῶν κατωτέρων ὁρμῶν των καὶ νὰ ταχθοῦν ἀνεπιφυλάκτως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἠθικῆς βουλήσεως καὶ τῶν ἀνωτέρων ἰδεωδῶν.

Ἂς μὴν πλύνωμεν τὰς χεῖρας ὡς νέοι Πιλάτοι. Διὰ πᾶσαν ἐγκληματικὴν πρᾶξιν ἑνὸς ἑκάστου ἀτόμου, εὐθύνην φέρομεν καὶ ἡμεῖς ὅλοι καὶ εἴμεθα ὅλοι συνεργοὶ τοῦ παραβάτου, διότι ἕκαστον ἄτομον τὸ ὠθοῦν εἰς τὰς σκέψεις του καὶ τὸ ὁδηγοῦν εἰς τὸς ἐνεργείας του τόσον ἡ ἔμφυτος προδιάθεσις (κληρονομικότης) ὅσον καὶ ἡ ἀγωγή, ἡ ὁποία δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ συνισταμένη τῶν σκέψεων, πράξεων καὶ πεποιθήσεων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τοῦ ἀμέσου καὶ ἐμμέσου περιβάλλοντος ἑκάστου καὶ τῶν ἀτομικῶν του ἀντιδράσεων ἐκ τῶν προγενεστέρων πεποιθήσεων, κατόπιν τῆς συμφωνίας ἢ συγκρούσεως αὐτῶν. Οὕτω εἰς τὰς πράξεις ἑκάστου ἀνθρώπου πρέπει νὰ συνυπολογίζηται καὶ ἡ ἐπίδρασις τῶν πεποιθήσεων ἑνὸς ἑκάστου ἐξ ἡμῶν Οὐδεὶς ἀνήθικος ἢ ἐγκληματίας θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξελιχθῇ εἰς τοιοῦτον ποὺ εἶναι, ἐὰν ἀνετρέφετο μεταξὺ ἀνθρωπίνου περιβάλλοντος ἀκραιφνῶς ἠθικοῦ.

Ἂς εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι κάθε ἠθικὸς παραβάτης βεβαρυμένος ἐλαφρῶς μόνον ὑπὸ τῆς κληρονομικότητος, ὡς συμβαίνει μὲ τὴν πλειοψηφίαν τῶν ἐγκληματιῶν, δὲν θὰ περιέπιπτεν εἰς παράβασιν οὐδεμίαν, ἐὰν δὲν εὕρισκεν κάπου σκέψεις καὶ πεποιθήσεις ἄλλων ἀνθρώπων, ὑποβοηθούντων τὴν ἀφύπνησιν τῶν κτηνωδῶν ἐνστίκτων του, καὶ ἐὰν αὗται, ὡς σπινθήρ, δὲν ἡναπτον εἰς αὐτὸν τὸν ἀτροφοῦντα πόθον τοῦ ἐγκλήματος. Ἡ ἀγωγὴ καὶ γενικῶς ἡ ἐπίδρασις τοῦ ἀμέσου καὶ ἐμμέσου περιβάλλοντος εἶναι εἰς θέσιν καλῶς χρησιμοποιουμένη νὰ ἀλλάξῃ μέχρι τινὸς τὴν κατεύθυνσιν καὶ αὐτῆς τῆς κληρονομικότητος, ὅπως καὶ ἡ κληρονομικότης εἶναι ἱκανὴ νὰ ἐμποδίσῃ μέχρι τινὸς τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἀγωγῆς. Ἡ σχολὴ τοῦ LOBROZO περὶ παντοδυναμίας τῆς κληρονομικότητος, ἔχει ἀποδειχθῆ πεπλανημένη. Κάθε ἔγκλημα εἶναι πρᾶξις καὶ κάθε πρᾶξις, ψυχολογικῶς ἐξεταζομένη, εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν κάτωθι ἐπὶ μέρους ἐνεργειῶν: 1) τῆς συλλήψεως τοῦ σχεδίου, νοερῶς, 2) τῆς κριτικῆς ἐπεξεργασίας αὐτοῦ περὶ τῆς ἀξίας ἢ ἀπαξίας τῆς πράξεως, 3) τῆς συναισθηματικῆς ὠθήσεως καὶ 4) τῆς λήψεως τῆς ἀποφάσεως καὶ τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῆς. Ἐὰν ἡμεῖς τὰς ἐπὶ μέρους αὐτὰς ἐνεργείας ἀφίσαμεν ἀκαλλιεργήτους εἰς ἕν ἄτομον ἢ καλλιεργήσαμεν αὐτὰς ἐλλιπῶς, φέρομεν μέγα μέρος εὐθύνης. Μὴν νίπτομεν τὰς χεῖρας ὡς νέοι πιλάτοι. Ἂν θρηνῶμεν διὰ τὴν συνεχῶς ἐπιδεινουμένην ἠθικὴν κατάστασιν τῆς Κοινωνίας, πρέπει κατὰ πρῶτον νὰ ἐλέγξωμεν τὸν ἑαυτόν μας.

Φόνοι ἀποτροπιαστικοί, αὐτοκτονίαι, συζυγικαὶ ἀπάται, ἐρωτικὴ ἀσυδοσία, αἰμομειξίαι, κλοπαί, ἀπάται, ἀτιμία, πορνεία, ὑποκρισία, ἔλλειψις σεβασμοῦ, ἐξαφάνισις τῆς αἰδοῦς, ἀχαλίνωτος ὁρμὴ πρὸς τὰς ὑλικὰς ἀπολαύσεις, τάσις πρὸς εὔκολον πλουτισμόν, δι' οἱουδήποτε ἀθεμίτου μέσου πολλάκις ἀτιμωτικοῦ, παραλυσία, ἔκλυσις τῶν ἠθῶν καὶ τόσα ἄλλα τὰ ὁποῖα εἶναι δύσκολον νὰ τὰ συμπεριλάβῃ κανεὶς εἰς ἕν τόσον περιληπτικὸν ἄρθον, εἶναι χαρακτηριστικὰ συμπτώματα τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως τοῦ καιροῦ μας.

Ὅλοι μας «βογγοῦμεν» καὶ δυσανασχετοῦμεν διὰ τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν αὐτὴν τῆς κοινωνίας μας, ἀλλὰ καὶ ὅλοι μας ἄλλος ὀλιγώτερον καὶ ἄλλος περισσότερον εἴμαστε συνυπεύθυνοι καὶ συνένοχοι.

Ναί, εἶναι συνεπεύθυνος ὁ ἐπιστήμων ὅταν παρεκλίνῃ τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ καὶ διὰ λόγους καθαρᾶς φιλοδοξίας «λανσάρῃ» ὡς ἐπιστημονικὰ πορίσματα κάθε εἴδους φαντασιοπληξίας, ἀναποδείκτους καὶ ἀστηρίκτους ἐπιστημονικῶς, μὲ κηρύγματα διασαλεύοντα τοὺς κοινωνικοὺς θεσμούς, χωρὶς νὰ προσφέρουν τὶ τὸ σταθερόν, ὀρθὸν καὶ ὠφέλιμον εἰς τὴν θέσιν τῶν διασαλευθέντων θεσμῶν. Εἶναι συνυπεύθυνος ὁ συγγραφεὺς ἢ ποιητὴς ὅταν «λανσάρῃ» ὡς ἔργα του ποιήματα τῆς νοσηρᾶς φαντασίας του, ἄνευ ἠθικῶν βάθρων, θυσιάζων τὴν μόρφωσιν καὶ γενικῶς τὸν ἄνθρωπον χάριν τῆς τέχνης. Ἡ τέχνη δὲν πρέπει νὰ καλλιεργῆται χάριν τῆς τέχνης, ὡς ἐπιτεύετό ποτε, ἀλλὰ διὰ τὸν ἄνθρωπον, διὰ τὴν ἀγωγὴν καὶ εὐδαιμονίαν αὐτοῦ, διότι ἀποδειγμένως εἶναι ἓν ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων μέσων διαπαιδαγωγήσεως. Εἶναι συνένοχος ἐπίσης ὁ τύπος (ἡμερήσιος καὶ περιοδικός), ὅταν δὲν ἐπιλέγῃ αὐτηρῶς τὰ δημοσιεύματα ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον των, θέτων ὡς σκοπόν του μοναδικὸν τὴν κατανάλωσιν καὶ τὴν εἴσπραξιν περισσοτέρου χρηματικοῦ ποσοῦ.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλ.

ΚΑΤΙ ΑΝΑΠΟΔΑ!

Ἡ Ἀρναία. Ἡ ὄμορφη παληὰ Λιαρίγκοβη μὲ τὸ δροσερὸ τοῦ παζαριοῦ της νερό, τὶς βαθύσκιες ἐξοχές, τὶς γλυκὲς λιγερὲς κοπέλλες καὶ τὴν ἄδολη φιλοξενία της. Ἡ Ἀρναία μὲ τὶς ἐκκλησίες καὶ τὰ παρεκκλήσια της, μὲ τὸ ψηλὸ καμπαναριό, ἀπ' ὅπου κάθε ὄρθρο κι' ἑσπερινὸ ξεχύνεται ἡ γλυκειὰ μελωδία τῆς μουσικῆς τῶν καμπανῶν της, μὲ τοὺς εὐσεβεῖς κατοίκους της, ποὺ κάθε ἐκδήλωση τῆς σκληρῆς τους ζωῆς, ἀρχίζει μὲ τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ: «ἀπὸ Θεοῦ ἄρχεσθαι». Ἡ Ἀρναία μὲ τὰ γραφικὰ ἔθιμά της, ποὺ ἀποτελεῖ ἀνάμεσα στ' ἄλλα χωριὰ τῆς πονεμένης Χαλκιδικῆς, κάτω ἀπ' τὶς ποδιὲς τοῦ Χολομῶντα, ἕνα ἀπὸ τὰ λίγα ἀπόρθητα κάστρα, στὶς ἐπάλξεις τῶν ὁποίων θὰ κυματίζει πάντα ἡ σημαία τοῦ ἄγνοῦ τοῦ ἀνιδιοτελοῦς πατριωτισμοῦ, ποὺ συγκερασμένος μὲ τὴν Ἁγία τοῦ Χριστοῦ μας Θρησκεία θὰ κρατάει ἀναμένη κι' ἄσβεστη τὴ λαμπάδα τῶν ἰδεωδῶν.

Τὴν ἐπεσκέφτηκα, ὕστερα ἀπὸ εἴκοσι ὁλόκληρα χρόνια, ποὺ εἶχα νὰ τὴν δῶ. Καὶ βρῆκα ἐκεῖ τοὺς παληοὺς ἀγαπημένους φίλους καὶ συμμαθητὲς καὶ συντρόφους, ὅσοι ὕστερα ἀπὸ τὴν τραγικὴ τοῦ ἔθνους μας περιπέτεια δίνουν τὸ «παρόν». Ἐπεσκέφτηκα τὸν ἀκούραστο δεσπότη της συνεχιστὴ τοῦ ἔργου τοῦ σεπτοῦ ἱεράρχη της Σωκράτη. Στὰ ὄμορφα κέντρα τοῦ παζαριοῦ κάθησα ἀνάμεσά τους κι' εἴπαμε γιὰ τὰ περασμένα, τὰ χρόνια ἐκεῖνα ποὺ μικροὶ διαβόλοι, δὲν ἀφίναμε κεράσια στὰ περιβόλια κι' ἄνθρωπο ἥσυχο στὴ δουλειά του. Καὶ κεῖ στὸ καφενεῖο τοῦ συμμαθητοῦ μου τοῦ Γιάγκου τοῦ Μανασσῆ μοῦ μίλησαν γιὰ τὰ σημερινά τους βάσανα, γιὰ τὶς ἀδικίες ποὺ ὑφίστανται, γιὰ τὰ τόσα ἀνάποδα ποὺ τοὺς συμβαίνουν. Συμβαίνουν τόσα καὶ τόσα ἀνάποδα στὴν Ἀρναία, πῶχει ἀνάμεσα στοὺς τόσο δραστήριους κατοίκους της, λαμπροὺς ἐπιστήμονες, δικηγόρους, γιατρούς, γεωπόνους, δασκάλους, καθηγητὲς καὶ γεροὺς ἐπαγγελματίες καὶ βιοτέχνες, πῶχουν ντόπιο Λιαριγκοβινὸ βουλευτὴ τῆς κυβερνώσης παρατάξεως. Καὶ μεταφέρω γιὰ τὶς στῆλες τῆς «Φωνῆς τῆς Χαλκιδικῆς» ἕνα ἀπὸ τὰ πολλά, ἐπιφυλασσόμενος νὰ γράψω καὶ γιὰ τ' ἄλλα ἀργότερα: Σὲ πολλοὺς ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς Ἀρναίας ἐπεβλήθη ἕνα σημαντικὸ χρηματικὸ πρόστιμο γιατὶ δὲν προσῆλθαν ἐγκαίρως νὰ καταγράψουν τὰ ζῶα τους. Τὸ πρόστιμο ἐπεβλήθη ἄδικα καὶ ἀδικαιολόγητα, γι' αὐτὸ οἱ ἀδικηθέντες κατέφυγαν στὶς ἁρμόδιες ὑπηρεσίες γιὰ τὴν ἐπανόρθωσι τῆς ἀδικίας. Ἡ ὑπόθεσι ἔφτασε μέχρι τὴ Βουλὴ ὅπου ἀνεγνωρίσθη καὶ ἐνεκρίθη, διετάχθη μᾶλλον ἡ ἐπανόρθωσι. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ὁ εἰσπράκτορας, κέρβερος ἀμείλικτος γιὰ τὴν περιουσία τοῦ Δημοσίου (τὶ εὐσυνείδητοι ἀλήθεια ὅταν πρόκειται νὰ πάρουν) δὲν ἄφησε σὲ χλωρὸ κλαρὶ τοὺς ὀφειλέτες κι' ἀπὸ τοὺς περισσότερους εἰσεπράχθη τὸ πρόστιμο. Ὅσοι κατάφεραν νὰ κρυφθοῦν τὸ γλύτωσαν. Καὶ διερωτῶνται τώρα ὅσοι ὑπέστησαν τὴ ζημία ἀπὸ τὸ ἀψυχολόγητο αὐτὸ μέτρο: «Ἐπρεπε νὰ πάρουμε ὅλοι τὰ βουνὰ γιὰ νὰ μὴ πληρώσουμε; ἐπειδὴ πειθαρχήσαμε στὸ νόμο θὰ ὑποστοῦμε ἡμεῖς τἄδικά του;»

Αὐτὰ γίνονται στὴν Ἀρναία πῶχουν καὶ δικό τους κυβερνητικὸ βουλευτή. Φαντασθῆτε τώρα τὶ γίνεται στ' ἄλλα χωριά μας ποὺ οἱ φτωχοὶ χωρικοὶ δὲν ἔχουν κανένα νὰ σκύψῃ στὸν πόνο τους. Τὶ λένε γι' αὐτὸ οἱ ἁρμόδιοι;

Παγκράτι-Ἀθῆναι

ΑΧΙΛΛ. ΔΑΣΚΑΛΟΥΔΗΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 8.— Ὁ ὑπουργὸς Γεωργίας, ἀνεκοίνωσεν, ὅτι κατὰ τὴν προχθεσινήν της συνεδρίασιν, ἡ νομισματικὴ ἐπιτροπή, ἐνέκρινε τὸ πρόγραμμα χρηματοδοτήσεως τῆς γεωργίας, τὸ ὁποῖον ἀνέρχεται εἰς 440 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Διὰ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀνεκοινώθη, θὰ χορηγηθοῦν δάνεια διὰ τὴν προμήθειαν ὑπὸ τῶν ἀγροτῶν σπόρων πρωΐμων δημητριακῶν, διὰ τὴν προστασίαν τῆς βαμβακοκαλλιεργείας, διὰ τὴν σπογγαλιείαν καὶ μελισσοκομίαν, δι' οἰνοποιητικὰς ἐργασίας, διὰ τὴν προμήθειαν λιπασμάτων καὶ φυτοφαρμάκων, διὰ τὴν κτηνοτροφίαν, διὰ τὴν ἀγορὰν καπνῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως 1954 καὶ προηγουμένων ἐτῶν ὑπὸ τῶν καπνοβιομηχανιῶν καί, τέλος, θὰ χορηγηθοῦν πλασματικὰ δάνεια ἐπὶ τοῦ καπνοῦ. Κατὰ τὴν χορήγησιν τῶν πλασματικῶν ἐπὶ τοῦ καπνοῦ δανείων, θὰ προτιμηθοῦν οἱ μονοκαλλιεργηταὶ τῶν ὀρεινῶν περιοχῶν καὶ οἱ χαλαζόπληκτοι. Ἐξ ἄλλου, αἱ πιστώσεις αἱ ὁποῖαι θὰ διατεθοῦν διὰ τὴν προμήθειαν λιπασμάτων καὶ φυτοφαρμάκων, ἀνέρχονται εἰς 120 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ὀλυμπιάδος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς φανερὰν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ διὰ τοιχοποιΐας περίφραξις τοῦ Νεκροταφείου τῆς Κοινότητος τὴν 16ην τρέχοντος ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—1 μ. μ

Οἱ ὅροι εἶναι κατατεθειμένοι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κοινότητος Ὀλυμπιάδος καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ΤΥΔΚ. (Νομαρχιακὸν Κατάστημα) ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν αὐτῶν κατὰ τας ἐργασίμους ὥρας.

Ἐγγύησις ὡρίσθη εἰς 5 ο)ο ἐπὶ τῆς προϋπολογισθείσης δαπάνης τῶν 14.000 δραχμῶν.

Εἰς τὴν δημοπρασίαν γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι Δημοσίων ἔργων ἢ ἀνεγνωρισμένοι τεχνῖται.

Ἐν Ὀλυμπιάδι τῇ 3 Ὀκτωβρίου 1955

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΧΡΗΣΤ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 57]30—9—55 ἀποφάσεως τῆς Δ)κῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ Πολυγύρου προκηρύσσομεν πρόχειρον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου κατασκευῆς ἑξήκοντα (60) ζεύγων ὑποδημάτων διὰ τὰ νήπια καὶ τριῶν (3) διὰ τὸ προσωπικόν, ἐνεργηθησόμενον τὴν 18ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11—12 π. μ. εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἱδρύματος.

Οἱ ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ εἶναι κατατεθειμένοι εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἱδρύματος ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 3—10—1955

Ὁ Πρόεδρος
Τῆς Δ)κῆς Ἐπιτροπῆς
† ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πρὸς τοὺς κ.κ. Προέδρους Κοινοτήτων

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν κ.κ. Προέδρων Κοινοτήτων ὅτι τὸ ἐν Θεσ)νίκῃ (Πλατεῖα Παλαιοῦ Σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ τηλ. 71-764) Καλλιτεχνικὸν ***Μαρμαρογλυφεῖον*** Π. ΚΑΡΑΜΥΤΙΛΙΟΥ καὶ Ν. ΛΑΛΟΥΜΗ διαθέτει πλουσίαν ἔκθεσιν ἑτοίμων Ἡρώων διὰ τὰς Κοινότητας, ἀναλαμβάνει δὲ τὴν κατασκευήν, μεταφορὰν καὶ τοποθέτησιν τούτων ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος καὶ μὲ τοὺς πλέον συμφέροντας ὅρους.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

Ἡ Νομαρχία Χαλκιδικῆς ἀπέστειλε πρὸς τοὺς κ.κ. Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων τὴν κατωτέρω ἐγκύκλιον διὰ τῆς ὁποίας παρέχονται ὁδηγίαι ἐν σχέσει πρὸς τὴν διενέργειαν τῆς ἐκλογῆς τῶν αἱρετῶν μελῶν τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν 16ην Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ.

Πρὸς τοὺς κ.κ. Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων

Νομοῦ

Διὰ ταχυδρομικοῦ δέματος ἀποστέλλομεν ὑμῖν φακέλλους καὶ ψηφοδέλτια διὰ τὴν διενέργειαν ἐκλογῆς αἱρετῶν μελῶν τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου, ἥτις ἐκλογὴ ὡς γνωστὸν θὰ διεξαχθῇ τὴν 16ην Ὀκτωβρίου ἡμέραν Κυριακὴν ἐν τῷ Δημοτικῷ ἢ Κοινοτικῷ Καταστήματι. Ἡ ψηφοφορία ἄρξεται τὴν 10ην πρὸ μεσημβρινὴν ὥραν καὶ λήγει τὴν 12ην μεσημβρινὴν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἔστω καὶ ἂν δὲν παρευρεθῇ ὁ ὁρισθησόμενος ὑφ' ἡμῶν διοικητικὸς ἀντιπρόσωπος.

Οἱ φάκελλοι καὶ τὰ ψηφοδέλτια ἀποστέλλονται εἰς διπλάσιον ἀριθμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκλογέων (ἐκλογεῖς εἶναι οἱ Δήμαρχοι, Πρόεδροι Κοινοτήτων, Δημοτικοὶ καὶ Κοινοτικοὶ Σύμβουλοι).

Ἐν τῷ ψηφοδελτίῳ τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων ἐξετυπώθησαν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Νόμου κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Παραγγέλομεν ὅμως ὅπως οἱ Κοιν. Γραμματεῖς κατατοπίσουν τοὺς Κοιν. Συμβούλους εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ των τούτου δικαιώματος τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνομεν καὶ αὖθις εἶναι ὑποχρεωτικόν, ὥστε οὐδεμία ἀνωμαλία νὰ παρατηρηθῇ. Ἡ ψηφοφορία εἶναι μυστική. Ἕκαστος ἐκλογεὺς ἀποσυρόμενος ἰδιαιτέρως θὰ σημειοῖ εἰς τὸ ψηφοδέλτιον ἕνα μόνον σταυρὸν προτιμήσεως, παραπλεύρως τοῦ ὀνόματος τοῦ προτιμωμένου ὑποψηφίου.

Οἱ ἐκλογεῖς τῆς Ἐπαρχίας Ἀρναίας, καιτοι ὁ ὑποψήφιος εἶναι εἷς δέον νὰ σημειώσωσι σταυρὸν παραπλεύρως τοῦ ὀνόματός του.

Ἅμα τῷ πέρατι τῆς ψηφοφορίας, ὡς καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμ. 14199]91] 19-7-55 ἐγκ. ἡμῶν διαλαμβάνεται, καταρτίζεται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ψηφοφόρων καὶ τοῦ ὁρισθησομένου διοικητικοῦ ἀντιπροσώπου, ἐφ' ὅσον παρίσταται τοιοῦτος, πρακτικὸν ἐπὶ φύλλου χάρτου περὶ τῆς γενομένης ψηφοφορίας εἰς ὃ ἀναγράφεται τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν ψηφισάντων, οἵτινες καὶ ὑπογράφουν ἐν αὐτῷ καὶ ἡ ὥρα ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς ψηφοφορίας.

Τὸ πρακτικὸν τοῦτο ὁμοῦ μετὰ τῶν κλειστῶν φακέλλων καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ψηφοφόρων περικλείεται ἐντὸς ἑτέρου φακέλλου σφραγιζομένου διὰ σφραγιδοκήρου καὶ τῆς σφραγῖδος τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ ἀντιπροσώπου καὶ τούτου ἀπόντος ἢ ἐλλείποντος ὑπὸ τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος. Οὗτος ἀναγράφων ἐπὶ τοῦ φακέλλου τὸ ὄνομα τοῦ Νομοῦ τὴν προσωνυμίαν τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος καὶ ἀπαραιτήτως, τὴν ἔνδειξιν «Ἐκλογὴ μελῶν Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου» ἀποστέλλει τοῦτον ἀμέσως εἰς τὴν Νομαρχίαν ἐπὶ ἀποδείξει

Εἰς ἣν περίπτωσιν τύχει ὁ φάκελλος νὰ σταλῇ δι' ἀπεσταλμένου δέον νὰ παραδοθῇ εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Νομαρχίας παρ' οὗ θὰ λάβῃ σχετικὴν ἀπόδειξιν, οἱ ὑπόλοιποι ἐκ τῶν ἀποστελλομένων ἐσφραγισμένων φακέλλων καὶ τὰ σφραγισμένα ψηφοδέλτια θὰ ἀποσταλῶσιν ἡμῖν ἐπὶ ἀποδείξει δι' ἰδιαιτέρου φακέλλου εἰς οἱανδήποτε κατάστασιν καὶ ἂν εὑρίσκωνται.

Ὁ Νομάρχης
ΧΑΡΗΣ ΖΗΣΙΑΔΗΣ

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΗΓΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΠΑΓΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 8.— Μὲ ἐξαιρετικὰς τιμὰς ἐτελέσθη τὴν 11 π.μ. τῆς χθὲς ἡ κηδεία τοῦ ἀποβιώσαντος Στρατάρχου καὶ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος Ἀλεξάνδρου Παπάγου.

Ὁ Βασιλεύς, ἡ κυβέρνησις, αἱ ἀνώταται ἀρχαί, αἱ διπλωματικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ξέναι ἀποστολαὶ καὶ σύμπας ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ περιχώρων συνώδευσαν τὸν νεκρὸν μέχρι τῆς τελευταίας του κατοικίας.

Συγκινητικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἀθρόα προσέλευσις τῶν ἀναπήρων τοῦ πολέμου τῆς Ἀλβανίας καὶ τοῦ συμμοριτοπολέμου, οἱ ὁποῖοι μὲ τὰ καρροτσάκια τους κατέλαβον ἀπὸ ἐνωρὶς θέσεις καὶ ἀνέμενον μὲ ἔκδηλον συγκίνησιν τὴν διέλευσιν τῆς πομπῆς. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐκράτουν ἄνθη τὰ ὁποῖα ἔρριπτον εἰς τὸ κατάστρωμα τῆς ὁδοῦ πλησίον τοῦ κυλλίβαντος, ὁ ὁποῖος μετέφερε τὸν Στρατάρχην ἀπὸ τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Μητροπόλεως εἰς τὸ Α' Νεκροταφεῖον. Πολλοὶ ἐθεάθησαν κλαίοντες καὶ ἄλλοι γονυπετοῦντες.

Ἓν ἀπὸ τὰ ἐνδοξότερα τέκνα τῆς γενεᾶς μας τὸ ὁποῖον ἠνάλωσε τὴν ζωήν του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, ἀναπαύεται ἤδη κάτω ἀπὸ τοὺς σκιεροὺς θόλους τοῦ Α' Νεκροταφείου Ἀθηνῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Τὴν 11ην πρωϊνήν, κατὰ τὸ καθορισθὲν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν πρόγραμμα, ἐψάλη τρισάγιον ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τῆς πόλεώς μας, εἰς τὸ ὁποῖον παρέστησαν ὁ διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας κ. Παπαδόπουλος, Τὸ Δικαστικὸν σῶμα, αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεώς μας καὶ σύσσωμος ὁ λαὸς τοῦ Πολυγύρου.

Κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ τρισαγίου ὁ γυμνασιάρχης Πολυγύρου κ. Λάππας ἐξεφώνησε ἐπιμνημόσυνον λόγον, σκιαγραφήσας τὴν λαμπρὰν σταδιοδρομίαν τοῦ μεγάλου νεκροῦ, τονίσας ἰδιαιτέρως τὴν ἐκ μέρους του ἀντιμετώπισιν τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος καὶ ἐκφράσας τὴν θλῖψιν του, διότι δὲν ἐπέζησε νὰ ἴδῃ ἐλευθέραν τὴν Κῦπρον μας.

Ὁ Λαός, ὁ ὁποῖος, ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν φρονημάτων, παρηκολούθησε βαθύτατα συγκεκινημένος τὴν τελετήν, ἐξέφραζε τὴν δυσφορίαν του, διότι, ἔτυχε νὰ ἀπουσιάζῃ ταύτης ὁ Δήμαρχος Πολυγύρου, μεταβὰς εἰς Ρόδον διὰ τὸ συνέδριο Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὁ σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κασσανδρείας, ὁ Πρωτοσύγγελος καὶ ὁ κ. Νομάρχης.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΑΠΗΡΩΝ

Ὁ Σύνδεσμος Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων πολέμου Χαλκιδικῆς ἀπέστειλε τὸ κάτωθι συλλυπητήριον τηλεγράφημα:

Οἰκογένειαν
Στρατάρχου Παπάγου
Ἀθήνας

Ἀνάπηροι καὶ Θύματα Πολέμου Νομοῦ Χαλκιδικῆς μετέχοντα βαρέους πένθους ἐπὶ θανάτῳ πατρὸς ὑμῶν καὶ συμπολεμιστοῦ μας Στρατάρχου Ἀλεξάνδρου ὑποβάλλουσιν ὑμῖν θερμὰ συλλυπητήρια.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου
ΘΕΟΔ. ΛΙΑΡΙΓΚΟΒΙΝΟΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Οἱ ἐν Αὐστραλίᾳ Χαλκιδικεῖς οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Χαλκιδικῆς» δέον ἀπαραιτήτως προκαταβολικῶς νὰ ἀποστείλουν τοὐλάχιστον τὸ ἥμισυ τῆς ἐτησίας συνδρομῆς των.

— κ. Πρόεδρον Κοινότητος Βατοπεδίου. Εἰς τὸ Σχολεῖον σας ἐτοποθετήθη ἡ διδασκάλισσα Μάντη ἥτις ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ἀναλαμβάνει ὑπηρεσίαν.

— κ. Κων)τῖνον Ἐμμανουὴλ Θεσσαλονίκην. Ἐκ λάθους τῆς διεκπαιρεώσεώς μας. Τὰ καθυστερούμενα ἐστάλησαν.

— κ. Σταματ. Παπανικολάου Ἀγ. Παρασκευήν. Τὸ ἐπὶ πλέον εἰσπραχθὲν ποσὸν εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν σας. Προσεχῶς θὰ διέλθῃ ἐκ τοῦ χωρίου σας ὁ περιοδεύων πρὸς ἀπόδοσιν.

— κ. Π. Καπετὰν Γιάννην Αὐστραλίαν. Ἡ συνδρομή σας λήγει τὴν 30ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ.

— κ Σάββαν Χιώτην Ν. Φώκαιαν. Διὰ συγκεκριμένον στοιχεῖον νὰ ὑποβάλητε ἀναφορὰν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀπαλλοτριώσεων.

— κ. Ἰωάννην Παπαργυρίου Νεοχώριον. Ἡ ἀναφερομένη ἐπιστολὴ δὲν ἐλήφθη.

— κ Ι Φραγκούδην Ν. Σκιώνην. Προσωπικὰ ζητήματα δὲν δημοσιεύονται

— Δ)αν Λουΐζαν Δέλλιου. Ἡ ἐπιθυμία σας θὰ ἐκτελεσθῇ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου. Ὑπόλοιπον δραχ 50.

κ. Τριαντάφ. Ἀλεξάνδρου Νέα Μουδανιά.

κ. Ἰωάν. Στράτον Γερακινήν.

κ. Νικ. Ἀραμπατζὴν Παλαιοχώριον.

κ Γεώργ. Μουχτιδιώτην Ἅγ. Μάμαντα.

κ. κ. Μάρκον Χλίχλιαν, Σταῦρον Συμβουλίδην, Ἀθαν Κυρκούδην καὶ Δαν Τούλα Ψαθᾶ Ἐνταῦθα.

κ. Εὐστρ. Λομπούδην Ν. Ὄλυνθον

κ. Δημητ. Βαμβακᾶν Ἁγ. Παρασκευήν.

κ. Ἐλευθ. Κουτσιμπὸν Κιλκίς.

κ. Ἰωάν. Δραπανιώτην Στρατώνιον.

κ. Δημ. Μαργέλην Ροδόκηπον.

κ. Κων)τῖνον Πάντον Κυλαμίσι—Συκιᾶς.

Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν.

ΜΙΚΡΑ ΚΟΙΝΩΦΕΛΗ ΕΡΓΑ

ΑΘΗΝΑΙ 7.— Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας, ἐνεκρίθη συνολικῶς ποσὸν 110.652.384 δραχμῶν, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος μικρῶν κοινωφελῶν ἔργων κατὰ τὴν περίοδον 1955—1956. Τὸ ποσὸν τοῦτο κατενεμήθη κατὰ νομοὺς ὡς ἑξῆς:

....Νομὸς Χαλκιδικῆς 1.190.864.

ΝΕΟΣ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΟΣ

Ἀφίχθη καὶ ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Στρατολογικοῦ Γραφείου ὁ ταγματάρχης κ. Νικ. Ἀσημακόπουλος.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μελῶν τοῦ Παραγωγικοῦ καὶ Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ Ἰδιοκτητῶν Ἁλωνιστικῶν Μηχανημάτων Νομοῦ Χαλκιδικῆς

Καλοῦνται τὰ Μέλη τοῦ Παραγωγικοῦ καὶ Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ Ἰδιοκτητῶν Ἁλωνιστικῶν Μηχανημάτων Νομοῦ Χαλκιδικῆς εἰς ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν 2αν Νοεμβρίου 1955 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11ην π.μ. εἰς Νέα Μουδανιὰ καὶ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Καφενείου τοῦ κ. Εὐστρατίου Δεσπότη πρὸς συζήτησιν καὶ λῆψιν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων.

1ον) Ἔγκρισις ἀπολογισμοῦ ἐργασιῶν τοῦ Συνεταιρισμοῦ

2ον) Ἀπαλλαγὴ εὐθυνῶν τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

3ον) Διάλυσις ἢ μὴ τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

4ον) Ἐκλογὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

5ον) Ἐκλογὴ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

6ον) Ἔγκρισις προϋπολογισμοῦ 1956.

7ον) Διάφορα.

Ἐν Νέοις Μουδανίοις τῇ 4.9.1955

Ἐντολῇ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Ὁ Πρόεδρος
ΠΕΤΡΟΣ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ

Η ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 8.— Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἐνώπιον τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως ὡρκίσθη ἡ νέα ὑπὸ τὸν κ. Κων)τῖνον Καραμανλῆν κυβέρνησις, ἡ σύνθεσις τῆς ὁποίας ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Πρόεδρος κυβερνήσεως καὶ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ: Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν.

Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ: Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν καὶ προσωρινῶς Συντονισμοῦ.

Ι. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΗΣ: Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν.

Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης.

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ὑπουργὸς Γεωργίας.

Λ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ: Ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων.

Β. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ: Ὑπουργὸς Ἐμπορίου.

ΑΧ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ὑπουργὸς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Γ. ΡΑΛΛΗΣ: Ὑπουργὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως.

Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ: Ὑπουργὸς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

ΣΤ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ: Ὑπουργὸς Ἐργασίας.

Γ. ΕΞΗΝΤΑΡΗΣ: Ὑπουργὸς ἄνευ χαρτοφυλακίου.

Δ. ΔΑΒΑΚΗΣ: Ὑφυπουργὸς Συγκοινωνιῶν.

Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ: Ὑφυπουργὸς Ἀνοικοδομήσεως.

Α. ΔΕΡΔΕΜΕΖΗΣ: Ὑφυπουργὸς Γεωργίας.

Δ. ΑΛΙΜΠΡΑΝΤΗΣ: Ὑφυπουργὸς Ἐμπορίου.

Λ. Γ. ΔΕΡΤΙΛΗΣ: Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν.

Γ. ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Ὑφυπουργὸς Κοινωνικῆς Προνοίας.

Παραμένουν προσωρινῶς κενὰ τὰ ὑπουργεῖα Βιομηχανίας, Προνοίας καὶ Βορείου Ἑλλάδος καὶ τὰ ὑφυπουργεῖα Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Ἐσωτερικῶν καὶ Προεδρίας Κυβερνήσεως. Ταῦτα θὰ συμπληρωθοῦν ἀφοῦ περιβληθῇ ἡ κυβέρνησις διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς, ἥτις θὰ συνέλθῃ αὔριον Δευτέραν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΔΑΣΩΣΙΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 8.— Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας ἀνεκοινώθη τὸ πρόγραμμα ἀναδασώσεως κατὰ τὸ ἔτος 1955-56 διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὁποίου διατίθενται πιστώσεις συμποσούμεναι εἰς 12 1)2 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Τὸ πρόγραμμα ἀφορᾶ, ἐκτὸς τῆς καλλιεργείας καὶ ἐπεκτάσεως τῶν δασικῶν φυτωρίων καὶ δενδροστοιχειῶν, τὴν ἐκτέλεσιν ἀναδασώσεων πρὸς αὔξησιν τῆς δασικῆς παραγωγῆς καὶ προστασίαν τῶν λεκανῶν τῶν χειμάρρων.

Ἀνάλογον κονδύλιον, ἐκ τοῦ ἀνωτέρω προγράμματος, θὰ δοθῇ εἰς τὴν περιοχὴν Ἀρναίας-Χαλκιδικῆς.

Ἰδιαιτέρας σημασίας τυγχάνει τὸ μέρος τοῦ προγράμματος, τὸ ἀφορῶν τὴν ἐπέκτασιν τῆς λευκοκαλλιεργείς εἰς τὰς πεδιάδας ἡ ὁποία νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν τροφοδότησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας τοῦ ξύλου τῆς λεύκης ἐντὸς ταχέος χρονικοῦ διαστήματος.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ὑπουργεῖον γεωργίας καταρτίζει δεκαετὲς ἀναδασωτικὸν πρόγραμμα δι' ὁλόκληρον τὴν χώραν, τοῦ ὁποίου ἡ ἐφαρμογὴ θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ ἐπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ο κ. ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ

Ἀνεχώρησε προχθὲς διὰ Ρόδον ὁ Δήμαρχος Πολυγύρου κ. Ζαμπούνης μετὰ τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος Ἱερισσοῦ κ Βεργίνη, διὰ νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸ ἐκεῖ συνερχόμενον σήμερον συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΡΝΑΙΑΣ

Προηγούμεναι εἰσφοραὶ εἰς Ταμεῖον Ἀρναίας δραχ.	61.545
Προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ γονέων – μαθητῶν Γυμασίου Ἀρναίας δρχ.	7.760
Λέσχη ὑπαλλήλων Ἀρναίας»	815
Ἐμμανουὴλ Στρατῆς »	100
Χαράλαμπος Σαπουνᾶς »	80
Σύνολον δραχ.	70.300

Προηγούμεναι εἰσφοραὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος μας, εἰς Ἀγροτικὴν Τράπεζαν Πολυγύρου δραχ. 1.200

Η ΕΚΔΙΚΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΖΥΓΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 8.— Τὸ ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ἀπηύθυνε πρὸς τὸν πρόεδρον καὶ τὸν εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοὺς προέδρους καὶ εἰσαγγελεῖς ἐφετῶν καὶ πρωτοδικῶν τοῦ κράτους μακρὰν ἐγκύκλιον, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκθέτει τὰς σκέψεις του ἐπὶ τοῦ θεσμοῦ τοῦ διαζυγίου.

Οὕτω τὸ ὑπουργεῖον συνιστᾶ ὅπως αἱ ὑποθέσεις διαζυγίων κρίνωνται μὲ προοδευτικώτερον πνεῦμα, συγχρόνως δὲ ὅπως περαιοῦνται αἱ δημιουργούμεναι δίκαι συντομώτερον, διὰ τὴν ἀναχαίτισιν τοῦ ἐμφανιζομένου κακοῦ τῆς παρανόμου συμβιώσεως τῶν ὑπὸ διάζευξιν τελούντων.

Εἰς τὴν ἐγκύκλιον τονίζεται ὅτι «τὸ ὑπουργεῖον δὲν συνιστᾶ βεβαίως τὸ εὔκολον διαζύγιον, οὔτε τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐγωϊστικῶν καὶ ἀντικοινωνικῶν τάσεων πρὸς ἐλευθέρωσιν ἀπὸ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ γάμου. Ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ δικαστής, ἐκφράζων τὰ ἄρθρα 1441 καὶ 1442 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, δύναται νὰ ἀδιαφορῇ καὶ νὰ μὴ συνεκτιμᾶ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν ἐκ τοῦ κλονισμοῦ τῆς ἐγγάμου σχέσεως καὶ τῆς κακοβούλου ἐγκαταλείψεως.

ΤΟ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ 8.— Ὡς ἀνεκοινώθη ὑπὸ τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. ὁ γενικὸς γραμματεὺς αὐτῆς κ, Φ. Μακρῆς θὰ ἐκθέσῃ κατὰ τὸ 12ον πανεργατικὸν συνέδριον τῆς Τετάρτης τὰ πεπραγμένα τῆς ἀπερχομένης διοικήσεως.

Ὁ κ. Μακρῆς θὰ ἀναπτύξῃ ἰδιαιτέρως τοὺς λόγους τῆς ἐκτάκτου συγκλήσεως τοῦ συνεδρίου.

Τὸ συνέδριον θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν ἀμοιβὴν τῆς ἐργασίας, τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν καὶ ἀνεργίαν, τὴν ἐργατοκοινωνικὴν πολιτικὴν καὶ νομοθεσίαν, τὰς διεθνεῖς σχέσεις, τὴν ἐργατικὴν κατοικίαν, τοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ τὴν «Ἐργατικὴν Ἑστίαν».

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Οἱ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων Παλαιοχώρας καὶ Ριζῶν διακηρύτουσιν ὅτι τὴν 9ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 4—6 μ. μ. ἐνεργηθήσεται ἐν Παλαιοχώρᾳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ Δημοπρασιῶν (καφφενεῖον Ἀστερίου Καραβάτου) φανερὰ πλειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν ἐνοικίασιν τοῦ βαλανιδίου ὀξυᾶς καὶ δρυός, μὲ τοὺς κάτωθι ὅρους:

Πρώτη προσφορὰ ὡρίσθη εἰς δραχμὰς 6.000

Χρηματικὴ ἐγγύησις συμμετοχῆς δραχμαὶ 500.

Οἱ ὑπόλοιποι ὅροι περιλαμβάνονται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 72 ἀπόφασιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Παλαιοχώρας ἐγκριθήσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18031)27—9—1955 τοιαύτης τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς ἥτις εὑρίσκεται εἰς τὴν Κοινότητα Παλαιοχώρας καὶ τὴν Νομαρχίαν παρ' ἧς οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν.

Ἐν Παλαιοχώρᾳ τῇ 29—9—1955
Οἱ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων
Παλαιοχώρας καὶ Ριζῶν
ΧΡ. ΠΑΣΧΑΛΑΣ
ΑΘ. ΚΑΡΑΜΑΝΩΛΗΣ